

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 K 015456 24 K
Zenica, 06.12.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija, Nermin Tešnjak, predsjednik vijeća, Mario Anić i Ljilja Subašić, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Topić, u krivičnom predmetu protiv optuženog H. A., zbog krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2., u vezi članom 332. stav 1. KZ F BiH, kojeg po službenoj dužnosti brani Žilić Ahmed, advokat iz Sarajeva, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Ze-do kantona Zenica, broj: T04 0 KT 0054565 23 od 22.03.2024. godine, uređenoj na glavnom pretresu 15.11.2024. godine, nakon glavnog pretresa završenog dana 03.12.2024. godine u prisustvu kantonalne tužiteljice Baždalić Rasme, optuženog lično i njegovog branitelja Žilić Ahmeda, advokata iz Sarajeva, dana 06.12.2024. godine donio je i javno objavio sljedeću,

P R E S U D U

H. A., sin M. i majke A. rođene S., rođen ... godine u G., općina G., gdje je i nastanjen u mjestu M. ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju vozač, zaposlen u „...“ d.o.o., neoženjen ,otac jednog djeteta, srednjeg imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin BiH, vojsku služio, vodi se u vojnoj evidenciji G., JMB: ... , neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, zastupan po braniocu po izboru Žilić Ahmedu, advokatu iz Sarajeva,

KRIV JE

što je,

u noći 26./27.08.2023.godine oko 01,00 sat, na području Žepča, upravljajući putničkim vozilom marke „Mercedes“ reg. oznaka ... , vlasništvo Preduzeća „Real-Šped“ d.o.o. Klokotnica, krećući se magistralnim putem M-17 iz smjera Zenice u smjeru Doboja, po dolasku u mjesto Tatarbudžak, na dijelu kolovoza gdje su saobraćajne trake bile razdvojene duplom punom linijom i gdje je preticanje bilo izričito zabranjeno, kada radnju preticanja nije mogao izvesti na siguran način, u trenutku kada se ispred njega kretala kolona vozila uz blagi uspon prema desnoj krivini koja se proteže prema tunelu „Karaula“, otpočeo radnju preticanja kolone vozila krećući se brzinom od 87 km/h koja je bila za 17 km/h veća od dozvoljene brzine kretanja i tako omeo normalno kretanje vozila koja su dolazila iz suprotnog smjera i kojim se tom momentu iz smjera Doboja prema Zenici kretalo putničko vozilo marke „Audi“ reg. oznaka ... kojim je upravljao G. D., svjestan da ovakvom bezobzirnou, obijesnom vožnjom i grubim kršenjem saobraćajnih propisa može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost život ostalih učesnika u prometu, na šta je pristao, pa je postupajući suprotno odredbama člana 44. stav 4., 57. stav 1. i člana 61. tačka 1. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH,

vozeći tako, na lijevoj saobraćajnoj traci prednjim dijelom svog vozila udario u prednju lijevu stranu vozila „Audi“, ugrozivši na taj način sigurnost javnog prometa, nakon kojeg udara je sa svojim vozilom nastavio kretanje u smjeru Doboja, dok se vozilo „Audi“ destabiliziralo i zarotiralo u smjeru suprotnom kazaljki na satu, a potom ostvarilo kontakt sa metalnom zaštitnom ogradom pored puta, pa tako destabilizirano se dalje nastavilo kretati u smjeru Zenice, pri čemu je došlo do njegovog prevrtanja na krov i zaustaljanja pored puta, usljed kojeg sudara je G. D. zadobio teške tjelesne ozljede opasne po život u vidu iskrvarenja u grudnu šupljinu usljed razdora zida grudne aorte, nagnječenje tkiva oba plućna krila, povrede glave i unutarlobanjskog sadržaja, povrede unutartrbušnih organa – razdora lijevog bubrega, razdora slezine i jetre, te izliva krvi u meka tkiva zatrbušja, od kojih je povreda je odmah na licu mjesta podlegao, a na vozilu marke „Audi“ je nastupila materijalna šteta veća od 5.000,00 KM,

dakle, bezobzirnom, obijesnom vožnjom i grubim kršenjem saobraćajnih propisa ugrozio javni promet i tako doveo u opasnost život učesnika u prometu, čime je prouzrokovao smrt jedne osobe,

čime je počinio krivično djelo teška krivična djela protiv sigurnosti iz člana 336. stav 2. u vezi člana 332. stav 1. KZ FBiH,

pa ga sud primjenom navedenog zakonskog propisa te odredbi člana 43. i 49. stav 1. KZ FBiH

O S U D U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci.

Na osnovu člana 77. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH optuženom se izriče mjera sigurnosti zabrana upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine računajući od dana pravosnažnosti ove presude, s tim što se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni G. M. se radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva za naknadu štete upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi je dužan ovome sudu platiti na ime paušala iznos od 300,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude dok će o ostalim troškovima ovaj sud odlučiti posebnim rješenjem u smislu odredbe člana 200. stav 2. ZKP FBiH.

Odbija se prijedlog Kantonalnog tužilaštva ZDK da se od Preduzeća „Real-Šped“ d.o.o. Klokotnica oduzme vozilo marke „Mercedes“ reg. oznaka J45-K-779.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Zenica je optužnicom broj: T04 0 KT 0054565 23 od 22.03.2024. godine, optužilo H. A., zbog krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2., u vezi članom 332. stav 1. KZ FBiH, kako je to pobliže opisano činjenično i pravno u dispozitivu te optužnice. Na glavnom pretresu održanom 15.11.2024. godine kantonalna tužiteljica je u skladu sa odredbama člana 290. ZKP FBiH uredila činjenični opis optužnice tako da u osmom redu iza riječi „kolone vozila“ treba da stoje riječi „krećući se brzinom od 87 km/h koja brzina je za 17 km/h bila veća od dozvoljene brzine kretanja“, te je u

13. redu optužnice iza riječi „odredbom člana“ treba da stoji „44. stav 4.“ dok je u ostalom dijelu činjenični opis a i pravna kvalifikacija ostala neizmijenjena.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje pod brojem: 04 0 K 015456 24 Kps dana 25.03.2024. godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji održanom dana 29.04.2024. godine optuženi se u prisustvu svog branitelja izjasnio da nije kriv.

U toku glavnog pretresa izvedeni su dokazi optužbe: saslušan je svjedok oštećeni M. G. te svjedoci A.J.1, E. M., E. Ž., A.J.2, A. M.1, A. M.2, Dž. H., E. T., saslušan je vještak saobraćajne struke Ezgeta Drago te vještak specijalista sudske medicine prof. dr. Tuco Vedo te je izvršen uvid u priloženi zapisnik o saslušanju svjedoka E. Ž. dat u PS Modrića broj: 14-3/01-476/23 od 29.08.2023. godine zatim zapisnik o saslušanju svjedoka A.J.2. sačinjen u PU Doboj broj: 14-01/4-39/23 od 12.09.2023. godine te zapisnik o saslušanju svjedoka A.M.1 u PS Maglaj broj: 08-02-10/2-644/23 od 31.08.2023. godine, potom su uloženi Nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Ezgeta Drage od 09.01.2024. godine, Nalaz i mišljenje vještaka Tuco Vede od 20.02.2024. godine, te je uloženi zapisnik o ispitivanju osumnjičenog H. A. u PU Gračanica broj: 08-06/11-1/23 od 10.10.2023. godine sa punomoćju za advokata Žilić Ahmeda iz Sarajeva od 28.08.2023. godine, zapisnik o uviđaju PS Žepče broj: 08-02-13/1-95/23 od 27.08.2023. godine, fotodokumentacija saobraćajne nezgode PS Žepče broj: 08-02-13/1-95/23 od 27.08.2023.godine (sa datumom izrade od 14.09.2023. godine), crtež lica mjesta saobraćajne nezgode PS broj: 08-02-13/1-95/23 od 27.08.2023.godine, naredbu za saobraćajno tehničko vještačenje KT ZDK od 03.11.2023. godine, naredbu za sudske medicinsko vještačenje KT ZD od 04.01.2023. godine, naredba za toksikološko vještačenje KT ZDK od 05.09.2023. godine, medicinska dokumentacija na ime G. D. i to dječiji zdravstveni karton JU Dom zdravlja sa stacionarom Žepče broj: 390, izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona Sarajevo broj: IZV-607/23 od 23.11.2023. godine, na ime H.A., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada Kantona broj: IZV:606/23 od 23.11.2023. godine na ime Grlić Dejana, akt MUP-a Tuzlanski kanton PU Gračanica PS Doboj Istok broj:08-03/6-03.9-881-1/2023 od 02.10.2023. godine, Karton vozila MUP TK Doboj Istok od 27.09.2023. godine, potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta PS Žepče broj: 08-02-13/1-16/23 od 21.12.2023. godine, naredbu MUP-u Uprava policije PS Žepče broj: 08-02-13/1-95-1/23 od 15.09.2023. godine, fotodokumentacija obdukcije Žepče broj: 08-02-13/1-96/23 od 27.08.2023. godine (sa datumom izrade od 14.09.2023. godine), izvod iz kaznene evidencije PU Gračanica broj: 08-06/11-1-03.7-3-8058/23 od 21.12.2023. godine za optuženog H. A., izvod iz prekršajne evidencije PS Žepče broj: 30459.

U toku glavnog pretresa izvedeni su dokazi odbrane i to: saslušan je vještak odbrane saobraćajne struke Bojan Mihaljčić, izvršen uvid u Nalaz i mišljenje vještaka Mihaljčić Bojana i Dujaković Drage od novembra 2024. godine, u naredbu Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 K 015456 24 K od 09.10.2024. godine, naredba Kantonalnog suda u Zenici vještaku pro. Dr. Vedo Tuci broj: 04 0 K 015456 24 K od 24.09.2024. godine za medicinsko vještačenje tjelesnih povreda optuženog H. A., saslušan je vještak medicinske struke Vedo Tuco te su saslušani kao svjedoci odbrane svjedok M. E. i A. J.1 te vještak Korač Nermina te saslušan optuženi kao svjedok, a zatim izvedeni i slijedeći materijalni dokazi i to: Prigovor na izvršeni uviđaj na licu mjesta april 2024, Prigovor komentar na vještačenje vještaka tužilaštva Drage Ezgete 05.04.2024. godine, Potvrda od 21.12.2023. godine izdata ocu poginulog D. G. o povratu auta, obraćanje Kantonalnom sudu radi omogućavanja pristupa vozilima Audi i Mercedes od 01.04.2024. godine, obraćanje branioca MUP ZDK PU PS Žepče radi pristupa vozilima Audi od 14.09.2023. godine, Obraćanje MUP ZDK Advokata Žilića od 19.09.2023. godine u kojem se dostavlja nalaz i mišljenje vještaka Mihaljčića i Dujakovića iz septembra 2023.

godine, Obračanje od 06.10.2023. godine Kantonalnom tužilaštvu sa zahtjevom za dostavljanje zapisnika o izvršenom uviđaju saobraćajne nezgode i skice saobraćajne nezgode, Obračanje PU Gračanica od 12.10.2023. godine sa zahtjevom za dostavljanje zapisnika o saobraćajnoj nezgodi, Nalaz i mišljenje vještaka Vede Tuće od 11.03.2024. godine u vezi povreda A. H.

Dokaz Alen Nakić obraćanje MUP ZDK od 17.03.2021. godine, Alen Nakić dostavljanje skica saobraćajne nezgode od 31.03.2021. godine od strane MUP Kantona Zenica Uprava policije, Obračanje MUP ZDK PU PS Žepče od 27.08.2023. godine sa zahtjevom za dostavljanje zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode, kao i obraćanje od 14.09.2023. godine između istog adresanta i adresata kada su ignorirani zahtjevi, MUP ZDK PU PS Žepče zapisnik o ispitivanju A. H. od 27.08.2023. godine, MUP ZDK PU Gračanica od 10.10.2023. godine zapisnik o ispitivanju osumnjičenog H., Zapisnik Kantonalnog suda u Zenici od 18.06.2024. godine, Zapisnik od 19.06.2024. godine Kantonalnog suda je relevantan za odbranu jer se u istom nalaze iskazi svjedoka tužilaštva M. E. i E. Ž. koji su se diskreditirali kao svjedoci, Službena zabilješka od 27.08.2023. godine MUP ZDK PU PS Žepče u vezi izuzimanja krvi i urina od D. G., Naredba MUP ZDK PU PS Žepče od 27.08.2023. godine za prevoz i čuvanje vozila, Zahtjev za izdavanje naredbe MUP ZDK PU PS Žepče od 31.08.2023. godine, Naredba za toksikološko vještačenje od 05.09.2023. godine KT Zenica, Izvještaj o ispitivanju alkohola i droga za A.J.1 svjedoka i suvozača auta Mercedes kojeg je sačinio JU Zavod za medicinu rada KS Sarajevo od 23.11.2023. godine, Dokaz odbrane je i naredba tužilaštva za dostavljanje liječničke dokumentacije za D. G. od 22.11.2023. godine, Naredba od 13.12.2023. godine tužilaštva ZDK da se vrati Audi vlasniku G. M. dok je prema istoj naredbi motorno vozilo marke Mercedes zadržano do konačne odluke suda ili tužilaštva, Medicinsko vještačenje dr Vede Tuće od 20.02.2024. godine, Medicinsko sudsko vještačenje dr Vede Tuće od 11.03.2024. godine, Dokaz odbrane je i zapisnik od 29.08.2024. godine Kantonalnog suda u Zenici iz razloga što je u istom zapisniku saslušan pred sudom svjedok T. E., obraćanje tužilaštvu advokata Ahmeda Žilića od 26.08.2024. godine, obraćanje advokata Žilića od 20.08.2024. godine tužilaštvu ZDK kao i Kantonalnom sudu u Zenici, obraćanje advokata Žilića od 01.04.2024. godine Kantonalnom sudu u Zenici sudiji za prethodno saslušanje u kojem je tražen pristup autima Audi i Mercedesu koji su učestvovali u saobraćajnoj nesreći, Dokaz odbrane je izlaganje koncepta odbrane pred Kantonalnim sudom u Zenici od 23.05.2024. godine, Dokaz odbrane je i prethodni prigovori protiv optuženice od 25.03.2024. godine, tužba upravnom sporu upućena 29.12.2023. godine kantonalnom sudu u Zenici zbog odbijanja pristupa informacijama zbog odbijanja dostavljanja skice zapisnika saobraćajne nezgode od strane tužilaštva, presuda Kantonalnog suda u Zenici u upravnom sporu od 08.07.2024. godine, podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke od 08.08.2024. godine Vrhovnom sudu FBiH, dnevna naredba Kantonalnog suda u Zenici poziv svjedoku E. T., svjedoku tužilaštva u kojem je sud naložio da E. T. ovom sudu dostavi medicinsku dokumentaciju jer se pozivao na ne dolazak pred sud zbog zdravstvenih razloga, ova dokumentacija nikad nije dostavljena, izvještaj i ispitivanju uzorka urina i krvi kod G. D. od 23.11.2023. godine od JU Zavod za medicinu rada KS Sarajevo,

potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta M. G. pmv Audi od 21.12.2023. godine, naredba za toksikološko vještačenje G. D., H. A. i A.J.1 izdata od tužilaštva ZDK, zapisnik o uviđaju od 27.08.2023. godine neovisno što je odbrana bila prinuđena tražeći zapisnik o uviđaju da čak pokreće i upravni spor i da ulaže vanredne pravne lijekove, zapisnik sa glavnog pretresa od 18.06.2024. godine jer je u istom sadržano svjedočenje A. J.1, zapisnik sa glavnog pretresa Kantonalnog suda u Zenici od 19.06.2024. godine pošto je u istom sadržano i svjedočenje M. E. svjedoka tužilaštva, zapisnik o nastavku glavnog pretresa od 15.11.2024. godine gdje je sadržano svjedočenje A.J.1, M. E. i vještaka saobraćajne i mašinske struke i zapisnik sa nastavka glavnog pretresa od 09.10.2024. godine kao i 24.09.2024. godine i 29.08.2024. godine.

Sud je odbio prijedlog odbrane za izvođenje dokaze uvidom u nalaz i mišljenje vještaka odbrane saobraćajne strke Mihaljčić Bojana i mašinske struke Dujaković Drage od septembra 2023. godine obzirom da je u toku postupka na osnovu prihvaćenog prijedloga odbrane sud izdao naredbu navedenim vještacima za timsko saobraćajno tehničko i mašinsko vještačenje te su vještaci dostavili svoj nalaz i mišljenje iz novembra 2024. godine koji nalaz su prezentirali na glavnom pretresu i obrazložili s tim što je ispred tima vještaka nalaz prezentirao vještak Mihaljčić Bojan a vještak Dujaković Drago se u cijelosti saglasio sa obrazloženjima i objašnjenjima koja je prilikom prezentiranja njihovog zajedničkog nalaza na glavnom pretresu iznio Mihaljčić Bojan. Nalaz i mišljenje ovih vještaka sa dopunom iz septembra 2023. godine nije prihvaćen zbog razloga što su vještaci taj nalaz datirali kao nalaz koji je izrađen prije izdavanja sudske naredbe za vještačenje zbog čega su po odluci suda sačinili nalaz i mišljenje iz novembra 2024. godine i taj nalaz i mišljenje je bio predmet izlaganja na glavnom pretresu te ocjene i analize od strane ovog suda u ovoj presudi.

Također je ovaj sud odbio prijedlog odbrane da sud izvrši radnju uviđaja na licu mjesta saobraćajne nezgode i taj prijedlog odbrana nije argumentirala niti obrazložila razloge zbog kojih bi to bilo neophodno da učine sud u toku glavnog pretresa te je iz tog razloga ovaj dokazni prijedlog ocijenjen kao nepotrebnim ali i zbog činjenice da je radnja uviđaja odmah po nastanku saobraćajne nezgode obavljena od strane ovlaštenih službenih lica PS Žepče kao i kantonalne tužiteljice a taj zapisnik o uviđaju je bio osnov za obavljanje vještačenja kako vještaka optužbe saobraćajne struke Ezgeta Drage tako i vještaka odbrane Mihaljčić Bojana i Dujaković Drage kao i drugi materijalni dokazi kao što su fotodokumentacija, crtež lica mjesta pri čemu su vještaci odbrane uz svoj nalaz i mišljenje ugradili i konstatacije i tvrdnje o navodnim propustima koje su učinila službena lica PS Žepče prilikom vršenja uviđaja a što se posebno odnosi na sam uzrok saobraćajne nezgode koju je po vještacima odbrane (što će biti ocijenjeno neosnovanim u ovoj presudi) uzrok nastanka saobraćajne nezgode našli u prethodnom udaru vozila Audi kojim je upravljao oštećeni G. D. u početak zaštitne ograde sa desne strane puta nakon što je izašao svojim vozilom Audi iz tunela, krećući se iz pravca Doboja prema Zenici. Pa da je zatim vozilom prešao na suprotnu kolovoznu traku kojom se u tom momentu kretao vozilom Mercedes optuženi, i da je na desnoj kolovoznoj traci došlo do sudara vozila, koji sudar optuženi nije mogao izbjeći.

Odbrana je predložila da se u sudski spis uvrsti kao dokaz zapisnici o saslušanju svjedoka E. Ž., M. E. i T. E. koji su svjedoci dali u toku istrage i to T. E. u PS Žepče i M. E. također u PS Žepče, oba od 28.08.2023. godine a E. Ž. u PS Modriča dana 29.09.2023. godine. Ovaj prijedlog odbrane je odbijen iz razloga što zapisnici iz istrage navedenih svjedoka nisu predočavani svjedocima na glavnom pretresu niti su se koristili prilikom ispitivanja navedenih svjedoka niti od strane odbrane a niti od strane tužilaštva tokom glavnog pretresa, da bi se mogli uvrstiti kao dokaz u smislu odredbe člana 288. ZKP FBiH.

Također je odbijen prijedlog da se obavi toksikološko vještačenje na prisustvo eventualno psihotropnih supstanci u urinu i krvi pokojnog G. D. na isti način kao što je urađeno vještačenje i kod H. i kod suvozača A.J.1. , jer je ovaj sud našao da se tim dokazom ne bi utjecalo na potpunost i pravilnost utvrđenih činjenica u ovom krivičnom postupku te bi se samo nepotrebno odugovlačio krivični postupak a ne bi došlo do utvrđenja relevantnih činjenica i okolnosti koje bi bile od značaja za presuđenje u ovoj krivičnopravnoj stvari.

Nakon što je završen dokazni postupak i stranke i branitelj nisu imali novih dokaznih prijedloga kantonalna tužiteljica je iznijela završnu riječ u kojoj je istakla da smatra da je provedenim dokazima tužilaštva nedvojbeno utvrđeno da je optuženi H. A. prouzrokovao predmetnu saobraćajnu nezgodu svojih grubim i bezobzirnim kršenjem saobraćajnih propisa iz člana 44. stav

4., 57. stav 1., i člana 61. tačka a. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćajna na putevima obzirom da je preticao kolonu vozila na dvostrukoj punoj liniji krećući se iz pravca Sarajeva u pravcu Doboja, neposredno ispred tunela Karaula u Žepču i sudario se sa pmv Audi koje se kretalo iz suprotnog pravca svojom kolovoznom trakom. Do kontakta je došlo prednjih lijevih strana vozila Mercedes kojim je upravljao optuženi i prednjom lijevom stranom vozila Audi kojim je upravljao oštećeni koji je kritične prilike smrtno stradao. Optuženi je vozio nedozvoljenom brzinom te prouzrokovao saobraćajnu nezgodu kako je to utvrdio vještak saobraćajne struke Ezgeta Drago a koji je nalaz i mišljenje sačinio na osnovu objektivnih materijalnih dokaza čiji nalaz se ne može dovesti u pitanje nalazom i mišljenjem vještaka odbrane. Predložila je da se optuženi oglasi krivim, kazni po zakonu te da mu se izrekne mjera sigurnosti zabrane upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije, da se obaveže na plaćanje troškova krivičnog postupka kao i da se oduzme pmv marke Mercedes reg. oznaka J45-K-779 kao predmeta koji je upotrijebljen prilikom učinjenja krivičnog djela a koje vozilo nije vlasništvo optuženog već vlasništvo Preduzeća „Rial Šped“ Klokotnica.

Branilac optuženog je u završnoj riječi koju je pročitao istakao da je povrijeđena odredba člana 240. stav 5. ZKP FBiH obzirom da osumnjičeni H. A. nikada nije ispitan na sve okolnosti saobraćajne nezgode a nisu mu predloženi bili prilikom ispitivanja zapisnik o uviđaju i crtež lica mjesta saobraćajne nezgode tako da se optužnica nije mogla ni podignuti a nije imao pristup ni vozilu Mercedes. Smatra da je tužilaštvo trebalo pozvati osumnjičenog A. H. da dadne dopunu svog iskaza na izjavu danu u PU Gračanica od 10.10.2023.godine tako da se zbog toga nije ni mogla podići optužnica. Prigovorio je i to da se neuspješno obraćao tužilaštvu sa molbom za dostavljanje zapisnika u uviđaju i crteža lica mjesta a shodno odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama, vodio je upravni spor povodom toga da bi dobio navedene materijalne dokaze ali nije tužba uvažena. Smatra da je prekršeno pravo osumnjičenog iz člana 6. ZKP FBiH i da osumnjičeni nije jednako tretiran u toku istrage i nije bio obaviješten o razlozima optužbe protiv njega zbog nemogućnosti da bude upoznat sa zapisnikom o uviđaju i crtežom lica mjesta te je time povrijeđen član 11. ZKP FBiH (zakonitost dokaza). Osim toga nije tužilaštvo postupalo s jednakom pažnjom prilikom utvrđenja činjenica koje terete osumnjičenog odnosno optuženog A. H. kako i onih koje idu u korist kako propisuje član 16 ZKP FBiH. Istakao je da iz nalaza i mišljenja tima vještaka odbrane Bojana Mihaljčića i Drage Dujakovića iz novembra 2024. godine proizilazi da je do saobraćajne nezgode došlo iz razloga što je oštećeni prilikom izlaska iz tunela svojim vozilom Audi udario u zaštitnu ogradu zatim se kretao po toj ogradi određeno vrijeme a nakon čega se vozilom vratio na kolovoznu traku i u nekontrolisanom kretanju svojim vozilom udario u vozilo Mercedes Benz kojim je u trijeznom stanju upravljao A. H. i koje se nalazilo na svojoj desnoj kolovoznoj traci. Utvrđeno je da je oštećeni G. D. bio pod uticajem alkohola od 1,67 promila u krvi odnosno 2,33 promila u urinu. Vještaci odbrane su utvrdili da postoje odstupanje u pogledu zatečenih tragova od strane uviđajne ekipe i zatečenih tragova na licu mjesta do kojih su vještaci odbrane došli izlaskom na lice mjesta četiri dana nakon saobraćajne nezgode te utvrdili jedan od glavnih tragova a to je oštećenje na metalnoj zaštitnoj obradi koja se nalazila na pored desne strane kolovoza, posmatrano u smjeru kretanja vozila Audi i to oštećenje fiksirali i na skici nacrtali od traga broj 13 pa sve do zatečenog položaja pmv Audi.

Branilac je potom u više navrata u završnoj riječi isticao da je prije sudara Audi i vozila Mercedes vozilo Audi prethodno pri velikoj brzini udarilo u kosnik s desne strane puta a zatim ostavilo tragove na zaštitnoj ogradi desno pa potom nastao prekid oštećenja u dužini od oko 10 metara što su vještaci prikazali na slici 21 a potom vozilo se kretalo kolovozom nekontrolisano i prešlo na suprotnu stranu gdje je udarilo u vozilo Mercedes kojim je upravljao optuženi. Smatra da su vještaci izvršili tačnu vremensko prostornu analizu predmetne nezgode i utvrdili da je neposredno pred nastanak nezgode vozilo Audi se kretalo brzinom 101,6 km/h, dok je vozilo Mercedes u času sudara se kretao brzinom od 100 km/h. U času primarnog naleta na kosnik

metalne zaštitne ograde i vozila Audi i sudara sa vozilom Mercedes bilo je prošlo 0,5 sec što znači da se za to vrijeme vozilo Audi penjalo na metalnu zaštitnu ogradu, klizilo po njoj, zatim prednjim desnim dijelom pao na kolovoz, sišlo sa kolovoza i udarilo u vozilo Mercedes kao što su objasnili vještaci odbrane i da je međusobno odstojanje vozila iznosilo 28,1 metar tako da vozač Mercedes nije imao tehničke mogućnosti ni da reaguje a kamo li da izbjegne predmetnu saobraćajnu nezgodu. Smatra da njegov branjenik nije odgovoran za nastanak saobraćajne nezgode te da se nalazu i mišljenju vještaka Ezgeta Drage ne može pokloniti vjera jer nije izlazio na lice mjesta kako su to činili vještaci odbrane te da sud u ovom predmetu treba donijeti oslobađajuću odluku u odnosu na njegovog branjenika. Dodao je i to da ukoliko vijeće Kantonalnog suda u Zenici nađe osnovanim izricanje presude kojom se A. H. oglašava krivim predlaže blaže kažnjavanje s obzirom na sve olakšavajuće okolnosti i provedene dokaze.

Optuženi H. A. je u završnoj riječi istakao da prihvata završnu riječ branitelja ali da i je i sam u saobraćajnoj nezgodi zadobio niz tjelesnih povreda od čega tri teške tjelesne povrede i veći broj lakih te da svako bi se mogao naći u njegovim okolnostima da bude optužen za počinjeno krivično djelo ili počinjeni prekršaj u saobraćaju. Smatra da ga je tužilaštvo optužilo za nešto što nije počinio, sam je svjedočio u svoju korist, naveo da vještak dr. Ezgeta Drago nije našao za shodno da izađe na lice mjesta gdje se dogodila saobraćajna nezgoda te smatra da nalaz i mišljenje vještaka odbrane potpuno prihvatljiv a da je neprofesionalno vještačenje vještaka tužilaštva. Oštećeni je bio pod uticajem alkohola, a nije testiran na drogu dok je on kao i A. J.1 testiran na drogu te je utvrđeno da nisu bili ni alkoholisani ni drogirani. Tužilaštvo je nešto prikrivalo kako sumnja kada se radi o ovom vještačenju. Iskaz svjedoka tužilaštva T. E. govori da je on sa Mercedesom bio ušao u stranu ispred kombija kojim je upravljao svjedok T. ali je promijenio svoje mišljenje taj svjedok kasnije. Predložio je da ga se oslobodi jer nije počinio djelo.

Na osnovu provedenih dokaza cijeneći ih pojedinačno i u međusobnoj vezi u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza našao utvrđenim da je optuženi u vrijeme i mjestu i na način kako je to pobliže opisano u izreci ove presude počinio predmetno krivično djelo teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH.

Navedeno činjenično stanje proizilazi iz kako subjektivnih tako i materijalnih dokaza optužbe i to zapisnika o uviđaju PS Žepče, fotodokumentacije lica mjesta saobraćajne nezgode, zatim crteža lica mjesta saobraćajne nezgode, zapisnika o pregledu-obdukciji mrtvog tijela i fotodokumentacije sačinjene prilikom pregleda i obdukcije mrtvog tijela oštećenog G. D., nalaza i mišljenja te iskaza vještaka sudske medicine sa glavnog pretresa Tuco dr Vede, nalaza i mišljenja te iskaza vještaka saobraćajne struke Ezgeta dr Drage sa glavnog pretresa te iz iskaza svjedoka M. E., Ž. E., A.J.2., A. M.1, A. M.2, Dž. H., T. E. te A. J. 1. Iz navedenih dokaza proizilazi nespornim da je u vrijeme i na mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude došlo do saobraćajne nezgode na magistralnom putu M-17 u mjestu Tatarbudžak, u kojoj saobraćajnoj nezgodi je uslijed zadobijenih povreda smrtno stradao oštećeni G. D. koji se kritične prilike nalazio i upravljao vozilom marke „Audi“ i kretao se iz pravca Doboja prema Zenici u kom momentu je optuženi svojim vozilom vršio preticanje na dijelu kolovoza gdje su saobraćajne trake bile razdvojene duplom punom linijom i gdje je preticanje bilo izričito zabranjeno, kada radnju preticanja nije mogao izvršiti na siguran način u trenutku kada se ispred njega kretala kolona vozila uz blagi uspon prema desnoj krivini koja se proteže prema tunelu Karaula kada je otpočeo radnju preticanja kolone vozila i tako omeo normalno kretanje vozila koja su dolazila iz suprotnog smjera i kojim se u tom momentu iz smjera Doboja prema Zenici kretalo putničko vozilo marke Audi reg. oznaka ... kojim je upravljao oštećeni G. D. te je na lijevoj saobraćajnoj traci kojom se kretao pravilno oštećeni svojim vozilom optuženi H. A. prednjim dijelom svog vozila udario u prednju lijevu stranu vozila Audi nakon kojeg udara je sa svojim vozilom nastavio kretanje u smjeru Doboja, dok

se vozilo Audi destabiliziralo i zarotiralo u smjeru suprotnom kazaljke na satu a potom ostvarilo kontakt sa metalnom zaštitnom ogradom pored puta, pa tako destabilizirano se dalje nastavilo kretati u smjeru Zenice, pri čemu je došlo do njegovog prevrtanja na krov i zaustavljanja pored puta, uslijed kojeg sudara je G. D. zadobio teške tjelesne ozljede opasne za život od kojih je povreda odmah na licu mjesta podlegao, a na vozilu marke Audi je nastupila materijalna šteta veća od 5.000,00 KM.

Naprijed nesporno činjenično stanje proizilazi iz zapisnika o uviđaju lica mjesta PS Žepče broj: 08-02-13/1-95/23 od 27.08.2023. godine kao materijalnog dokaza iz kog proizilazi da se saobraćajna nezgoda dogodila dana 27.08.2023. godine oko 01:00 sati na magistralnom putu M-17 Zenica-Doboj u mjestu Tatarbudžak, Opština Žepče i da su u nezgodi učestvovala dva vozila te da su povrijeđena lica prevezena u JU Dom zdravlja u Žepču da bi PS Žepče bila obaviještena od dežurnog JU Dom zdravlja u Žepču da je jedno dovezeno lice preminulo. Za vrijeme vršenja uviđaja se navodi da je vrijeme toplo, kolovoz suh i u vrijeme vršenja uviđaja bila je noć te da su u saobraćajnoj nezgodi učestvovala vozila Mercedes reg. oznaka ... vlasništvo Rial-Šped d.o.o. kojim vozilom je u momentu nezgode upravljao H. A. i vozilo pmv Audi reg. oznaka R Hrvatske ... vlasništvo G. M. a kojim je u vrijeme nastanka nezgode upravljao G. D. iz Ž. Nadalje proizilazi da je lice mjesta saobraćajne nezgode u vrijeme vršenja uviđaja posmatrano iz smjera Zenice u smjeru Doboja. Na ovoj dionici kolovoza magistralne ceste, magistralna cesta se pruža u obliku blage krivine u desno i na ovom dijelu kolovoz je u usponu od 3% kako je označeno postavljenim saobraćajnim znakom te da na kolovozu nema oštećena ikoja su eventualno mogla uticati na tok nastanka nezgode. U blizini lica mjesta nema postavljenih saobraćajnih znakova ograničenja brzine kretanja vozila, osim postavljenog saobraćajnog znaka ograničenja brzine od 70km/h koji se nalazi postavljen odmah nakon benzinske pumpe Energopetrol koja se nalazi u mjestu Tatarbudžak, Opština Žepče a koja je od lica mjesta udaljena oko 1000 metara, dok se saobraćajni znak graničenje brzine od 70 km/h iz smjera Doboja u smjeru Zenice nalazi u mjesto Goliješnica prije ulaza u tunel Karaula. Svi zatečeni i pronađeni tragovi su na licu mjesta nezgode fiksirani i dokumentovani te iz istih proizilazi da se mjesto sudara vozila nalazi na lijevoj kolovoznoj traci gledajući iz smjera kretanja vozila optuženog gdje se nalazi obilježena strugotina, mrlja crne boje, trag zemlje, plastike i metala (što je obilježeno postavljenim brojem 18 na fotografijama a vidljivo na fotografijama 41., 342. i 43. , dok je postavljenim brojem 19. obilježena felga i disk od pmv Mercedese što je prikazano na fotografijama 44. i 45. fotodokumentacije saobraćajne nezgode, fotografisano 27.08.2023. godine sa datumom izrade 14.09. 2023. godine), što je predstavljeno i na crtežu lica mjesta saobraćajne nezgode sačinjenog od strane MUP Zenica PS Žepče pod broj: 08-02-13/1-95/23.

Da je kritične prilike došlo do predmetne saobraćajne nezgode potvrdio je u svom iskazu i svjedok A. J.1, koji se kritične prilike nalazio kao suvozač u vozilu Mercedes kojim je u vrijeme nezgode upravljao optuženi H. A. Naveo je da su se te večeri on i H. A. vozilom Mercedes vraćali sa svadbe u Sarajevu i da je on popio čašicu-dvije alkohola a da inače ne pije, te da je vozilom upravljao A. H. a da je on oborio sjedište i u polu sjedećem položaju se vozio, te da je u jednom momentu čuo da je A. povikao „šta je ovo“ te je on iste sekunde pošto nije bio vezan podigao glavu i vidio da su oni u svojoj traci i vidio je dvije bijele linije i u toj sekundi je bio udar, osjetio da se auto nagelo i kao da su ostali bez točkova tj. kao da klize cestom i sve se desilo u par sekundi. Kada su stali vidio je jastuk sa lijeve strane zračni i vidio je A. za volanom, te da je A. išla krv iz usta te je uspio otvoriti svoja desna vrata i izašao vani te je osjetio jaku bol u desnoj nozi i uhvatio se za auto da se pridrži, došli su neki momci pitali ga je li dobro, a on je rekao da je dobro te da odu do A. da vide šta je s njim. Vidio je na cesti rasturene dijelove od auta, nije vidio to drugo auto i nije znao šta se dešava, čuo je da neki momci govore poginuo je neki momak koji je vozio. Brzo je došla

hitna i otišli su u hitnu. Iz iskaza ovog svjedoka nesporno proizilazi da je došlo do saobraćajne nezgode kritične prilike te da je vozilom Mercedes kritične prilike upravljao H. A.

Međutim, iskaz ovog svjedoka u dijelu kada ističe da je do udara vozila u njihovo vozilo došlo na njihovoj kolovoznoj traci tj. desnoj, ovaj sud nije mogao prihvatiti tačnim obzirom da je u suprotnosti sa uvjerljivim i vjerodostojnim iskazima svjedoka E. M., Ž. E. i A.J.2. Ovi nabrojani svjedoci su saglasno u svojim iskazima istakli, i to E. M., da se kritičnog dana on sa svojim prijateljem Ž. E. i još tri prijatelja A.J.2., M. A. i A. vraćao sa utakmice iz Sarajeva i bilo je kasno. Nalazi se na mjestu suvozača i vozili su se autom Reno Megan i u tom trenutku kad su putovali i prilazili prema tunelu mašilo ih je (preteklo) auto marke Mercedes a ispred njih je bilo još jedno auto. Mercedes je mašio njih i još jedno auto, ispred tog auta je bio kombi sa prikolicom koji je vozio još jedno auto na toj prikolici. Kada je vozilo Mercedes krenulo da maši taj kombi u susret je išlo drugo auto i tu se desio direktan udes, auto koje je bilo ispred njih zaobišlo ih i udaljilo sa mjesta udesa, ostao je taj kombi sa prikolicom i oni u svom vozilu. Istrčali su i pošto im je auto Mercedes bilo bliže dotrčali su do njega pokušali otvoriti vrata i vozač je bio u bijeloj košulji i bio je krvav dok je suvozač uglavnom bio bos, oblačio se. Kad su vidjeli sa su oni dobro okrenuli su se i počeli trčati prema drugom autu i dole je već bilo par ljudi, upalili su svjetiljke, u autu nije bilo lica, počeli su ga tražiti i neko je rekao da ima nešto dole u travi, onda su posvijetlili i jedan stariji gospodin je sišao rekao da ga ne smiju dirati, nazvali su hitnu a prije je došla policija pa hitna. Vidio je da je onaj stariji čovjek zatečeno lice polio vodom po vratu, momak je bukvalno izdisao u to je došla policija, rekli da sačekaju, dali su podatke i sutradan je u policiji u Žepču dao izjavu. Ovaj svjedok je jasno po ocjeni ovog suda nemajući bilo kakav razlog da nešto izmišlja ili govori neistinu uvjerljivo dakle opisao ono što je vidio i čuo, te opisao sam tok nastanka nezgode, potvrdio je da je optuženi dakle vozilom vršio preticanje njihovog vozila, bijelog džipa ispred njih, kao i kombija sa prikolicom i da je vozilo Mercedes u tom preticanju na tom dijelu magistralnog puta koje je u malom usponu prema tunelu, gdje su pune dvije linije vršio preticanje, i da je u jednom trenutku prije nego što je krenuo mašati kombi s prikolicom gdje se zadržao par sekundi, i nastavio preticati kombi sa prikolicom, vozeći prilično brzo, te da je do sudara došlo između vozila Mercedes i vozila koje je dolazilo iz suprotnog smjera i to na lijevoj kolovoznoj traci gledajući iz pravca Zenice prema Doboju u kom pravcu su se i oni kretali. Mjesto sudara na lijevoj kolovoznoj traci svjedok je potvrdio i u iskazu kog je dao u PS Žepče. Odmah sutradan svjedok je potvrdio i to da prije ovog momenta sudara na lijevoj kolovoznoj traci između vozila Mercedes i vozila koje je dolazilo iz suprotnog pravca nije čuo bilo kakav udar ili neko struganje. Dakle, iskaz navedenog svjedoka je prihvatljiv sa aspekta uvjerljivosti i vjerodostojnosti zbog čega se ne može prihvatiti dio iskaza svjedoka A.J.1. da je do sudara došlo na desnoj kolovoznoj traci kojom su se on i optuženi kretali vozilom Mercedes. Sa navedenog razloga ni iskaz optuženog kao svjedoka nije prihvatljiv u tvrdnji da je do saobraćajne nezgode došlo usljed udara vozila Audi u njihovo vozilo dok su se oni kretali svojom desnom kolovoznom trakom prema tunelu Karaula. Iskaz optuženog i svjedoka A.J.1. osim toga ne nalazi potvrdu niti u jednom od materijalnih dokaza optužbe koji su izvedeni na glavnom pretresu. Niti iz zapisnika o uviđaju a niti iz fotodokumentacije lica mjesta saobraćajne nezgode niti iz crteža lica mjesta ne proizilazi da je mjesto sudara na desnoj kolovoznoj traci kojom se vozilom kretao optuženi H. A., nego na lijevoj kolovoznoj traci. Do sudara je došlo u momentima kada je, dakle, optuženi na magistralnom putu M-17 krećući se iz smjera Zenice u smjeru Doboja, po dolasku u mjesto Tatarbudžak, na dijelu kolovoza gdje su saobraćajne trake bile razdvojene duplom punom linijom i gdje je preticanje bilo izričito zabranjeno što je optuženom moralo biti poznato kao dugogodišnjem vozaču, kada radnju preticanja nije mogao izvesti na siguran način, u trenutku kada se ispred njega kretala kolona vozila uz blagi uspon prema desnoj krivini koja se proteže prema tunelu Karaula, otpočeo radnju preticanja i tako omeo normalno kretanje vozila koja su dolazila iz suprotnog smjera i koji se u tom momentu iz smjera Doboja prema Zenici kretalo putničko vozilo marke Audi reg. oznaka ... kojim je upravljao G. D., svjestan da ovakvom bezobzirnom i obijesnom vožnjom i grubim

kršenjem saobraćajnih propisa, može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost život ostalih učesnika u prometu na što je pristao te tako vozeći, a na lijevoj saobraćajnoj traci prednjim dijelom svog vozila udario u prednju lijevu stranu vozila Audi pri kojoj nezgodi je G. D. zadobio teške tjelesne povrede opasne po život kako je utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Vedo Tuče, od kojih je na licu mjesta oštećeni podlegao.

Iz iskaza svjedoka Ž. E. datog na glavnom pretresu i svjedoka A.J.2. proizilazi saglasno kazivanje kao i u istrazi i iskazu ovog svjedoka potvrđuje se iskaz svjedoka M. E. da su se te noći vraćali iz Sarajeva i da je svjedok Ž. upravljao vozilom Reno megan u da se u vozilu nalazio svjedok M. E. kao suvozač i još tri njihove prijatelja koji su sjedili pozadi. Svjedok je potvrdio da ih je te prilike dok su se kretali u mjestu Tatarbudžak prema Doboju obišao Mercedes na punoj liniji a ispred njih je bilo još jedno vozilo neki terenac džip i ispred njega je bio još jedan kombi koji je vozio prikolicu na kojoj je također bio džip dobro se sjeća Range rover, kako ih je obišao taj Mercedes samo je vidio da je neko auto koje mu je bilo nepoznate marke samo proletilo pod njih klizeći po bankini. Tad je shvatio da je došlo do udesa a onaj džip što je bio ispred njih se udaljio od mjesta nesreće, tada su se oni zaustavili i izašli iz auta te su zatekli auto Mercedes gdje se zaustavio udarajući u neko brdo, a drugo auto što su ustanovili poslije je bio Audi koji je bio malte ne preplovljen na samoj bankini. Kraj Mercedes a su vidjeli dvije osobe, vidio je kako su te osobe i kako te osobe izlaze i Mercedes a donio je flašu vode, i nekom od te dvojice je dao a potom se vratili da vidi ima li neko u tom Audiju ali on nije vidio nikoga. Došla je policija, odvojili ih sa strane, dao je podatke. Istakao je da je kolovoz bio podijeljen punom linijom i da je u jednom dijelu bila jedna linija a nakon toga dupla puna linija, put je bio u krivini, nije tačno vidio kako je došlo do udara. Misli da je vozilo Mercedes preticalo brzinom koja nije prilagođena tom dijelu puta, koliko se sjeća da je Mercedes preticao kolonu ali da ne može 100% potvrditi da se vraćao na svoju traku u jednom momentu. Svjedoku je predložen iskaz iz PS Modriča obzirom da je malo drugačije govorio na glavnom pretresu u odnosu na istragu te mu je predložen dio iskaza iz istrage kada je rekao na zapisnik: "Neposredno prije udara prije tunela Karaula moje vozilo kao i vozilo koje se nalazilo ispred mene a radi se o nekom džipu naših reg. tablica, svjetlije boje pretekao je Mercedes tamne boje te je počeo preticati i kombija i da je tada došlo do sudara između navedenog Mercedes a i vozila koje se kretalo iz suprotnog smjera Audija crne boje koje se uslijed sudara bukvalno prepolovilo i klizalo po bankini". Misli da se vozilo Mercedes ni u jednom momentu u preticanju nije našlo ispred njegovog vozila na desnoj kolovoznoj traci i nije siguran da li se vozilo Mercedes u fazi preticanja u jednom momentu ubacilo između Džipa i kombija koji se kretao ispred vozila Reno megan kojim je on upravljao. Navedena pojašnjenja svjedoka Ž. E. su u potpunosti prihvaćena od strane suda kao jasna i svjedok je obrazložio i pojasnio kako je optuženi vozilom Mercedes vršio preticanje njegovog vozila i još dva vozila ispred i da je u tom preticanju došlo do sudara koji on nije konkretno vidio ali je to utvrdio poslije same nezgode kada je sa svojim prijateljima izašao iz vozila da bi vidio kakvo je stanje lica koja su učestvovala u nezgodi. Također je svjedok potvrdio da se nezgoda desila na mjestu gdje je zabranjeno preticanje obzirom da je kolovoz bio podijeljen prvo punom a onda duplom punom linijom prema tunelu.

Navedene okolnosti preticanja kolone vozila od strane optuženog potvrdio je saglasnim iskazom, iskazima svjedoka M. E. i Ž. E., i svjedok A. J.2. koji je jasno i određeno naveo da su se kretali svojom desnom kolovoznom trakom iz pravca Sarajeva prema Doboju, vozilom Reno megan je upravljao E. Ž. a na mjestu suvozača bio E. M. i u vozilu su bila još dva prijatelja koji su sjedili pozadi u vozilu te da je vozilo Mercedes je preticalo njihovo vozilo i još dva vozila, džip i kombi koji je vozio prikolicu na kojoj je bilo još jedno vozilo. Nije vidio neposredan sudar ali je vidio kako se neko auto pored njih prevrće. Poslije su vidjeli da je to vozilo Audi te da su pronašli u kanalu lice, momka iz tog vozila koji je ispao iz tog auta prethodno i da su čuli izdisaje niko nije prilazio niti dirao to lice a također su prilazili vozilu Mercedes i to su prvo tom vozilu prišli i

pomogli vozaču i suvozaču da izađu, vozilo Audi je bilo smrskano i došla je policija i hitna, davao je izjavu u PS Doboju, potvrdio je da je ono vozilo džip koje se kretalo ispred njih, čim je nesreća napravljena zaobišao i otišao sa mjesta nesreće, koje okolnosti su potvrdili i svjedoci E. M. i Ž. E. kao i ostale okolnosti koje se odnose na postupak i ponašanje vozača Mercedes a kada se radi o preticanju kolone na mjestu gdje je kolovoz podijeljen punom linijom a zatim duplom punom linijom u pravcu tunela gledajući prema Doboju u kom smjeru su se oni kretali svojim vozilom vraćajući se sa utakmice iz Sarajeva. Svjedok A.J.2. je bitne dijelove svog iskaza potvrdio i nakon što mu je predložen od strane tužilaštva njegov iskaz iz istrage kada se radi o utvrđenju činjenice da li je na mjestu nezgode bila dupla puna linija ili samo puna te je svjedok iskazao da misli da je tu dupla puna, potvrdio je i to da se vozilo Audi prevrnuo par puta pored njih i da se zaustavilo preko bankine i ograde i da je bilo prepolovljeno i to pola auta je bilo na putu a pola preko bankine.

Iskazima navedenih svjedoka M. E., Ž. E. te A.J.2. je nedvojbeno utvrđeno da je došlo do predmetne saobraćajne nezgode na mjestu i u vrijeme kako je to i opisano u izreci ove presude. Optuženi je dakle, vršio preticanje kolone vozila na mjestu gdje je to izričito zabranjeno, gdje je kolovoz bio podijeljen punom i duplom punom linijom, nalazio se u blagoj desnoj krivini a kolovoz je bio u usponu od 3% kako to proizilazi iz postavljenog saobraćajnog znaka na ovoj dionici puta (zapisnik o uviđaju) te u pravcu tunela Karaula. Naprijed navedene odlučne činjenice proizilaze i iz materijalne dokumentacije prije svega iz zapisnika o uviđaju, foto dokumentacije i crteža lica mjesta. Iskazima naprijed navedenih svjedoka ovaj sud je u cijelosti povjerovao i ocijenio ih istinitim, dali su jasne i određene iskaze kada se radi o mjestu, vremenu i načinu nastanka saobraćajne nezgode a da se događaj desio u lijevoj saobraćajnoj traci u pravcu njihovog kretanja izričito je potvrdio svjedok M. E. Iskazi su dakle saglasni u bitnim dijelovima a potvrđeni i materijalnim dokazima.

Nadalje, bitno je istaći da iz saglasnih iskaza svjedoka A.M.2, A.M.1 i Dž. H. proizilazi da su se kritičnog dana vozilom Audi 3, crni kojim je upravljao Dž. H. kretali magistralnim putem iz Žepča prema Maglaju u pravcu Doboja, bilo je pokasno naveče te su naišli na saobraćajnu nezgodu, zaustavili vozilo na licu mjesta, vidjeli su auto havarisano kako se dimi, pozvali hitnu i policiju, vidjeli su jedno auto dole ispred tunela na bankini i to je bio Mercedes a vidjeli su i drugo auto koje je havarisano i to je bilo previše havarisano misle da je neki Audi. Vozilo Mercedes je bilo zaustavljeno van ceste sa lijeve strane, svjedoci su saglasno izjavili da nisu vidjeli kako se sve izdešavalo kada se radi o saobraćajnoj nezgodi to su potvrdili i na pitanja odbrane. Vozilo Mercedes je bilo zaustavljeno možda nekih deset metara od tunela van ceste sa lijeve strane gledajući iz pravca Žepča. Također su potvrdili da su čuli da je neko rekao „evo tijela“ i vidjeli su da se radi o muškarcu i da je tijelo bilo vidljivo oštećeno i jedan čovjek je prišao bliže, gledali su to s puta. Svjedok A. M.1. je također potvrdio da je prilikom uključenja iz Žepča na petlji u pravcu Maglaja zapazio kolonu vozila koja se kretala iz pravca Zenice u pravcu Maglaja i da je bilo više od tri vozila. Iz iskaza svjedoka A.M.1, A.M.2 i H. se nedvojbeno utvrđuje činjenica nastanka nezgode kao i okolnosti koje se odnose na mjesto i oštećenja na vozilima koja su učestvovala u nezgodi dok iskazi ovih svjedoka nisu značajni za utvrđivanje činjenice nastanka saobraćajne nezgode i ponašanja optuženog neposredno prije nastanka iste.

Iz iskaza svjedoka T. E. proizilazi da je kritične prilike vozio kombi sa prikolicom na kojoj je bilo natovareno auto. Kolonu vozila je obilazio jedan Mercedes, misli da je plavi te se vratio iza njegovog kombija, iza prikolice u kom momentu je iz tunela iz pravca Doboja izlazilo auto taj Mercedes je ponovo izašao iza prikolice njegovog kombija i počeo da ga zaobilazi. Izbacio je lijevi žmigavac da bi upozorio vozača Mercedes a da dolazi auto nama u susret. Kada je vidio da se to auto približava i da Mercedes neće moći da obide njega makeo se skroz uz desnu bankinu sa prikolicom i sa kombijem a Mercedes je već bio ušao u njegovu stranu ispred kombija da bi tom

prilikom udario u tog Audijsa koji je dolazio iz tunela a onda je taj Audi prošao dole od silnog udara, valjda je već bio u zraku a sudeći kako je vidio da je na ogradi misli da je bio u zraku, Mercedes se okretao ispred njega, spala mu je prednja felga i dijelovi od Mercedesa su mu oštetili šofer šajbu kombija mada to nije prijavio. Mercedes je udario nakon toga u neko brdo na lijevoj strani gdje se i zaustavio. Prišao je tom Mercedesu, probao da otvori vrata od suvozača nije mogao i misli da je razbio staklo i otvorio vrata iz unutarnje strane Mercedesa i izvukao vozača koji je bio u bijeloj košulji krvav te ga pitao je li sve u redu. Čovjek je izašao, stao na noge, odveo ga do bankine a onda je taj vozač Mercedesa pitao njega je li vidio šta se desilo, onda je izašao i suvozač na desnu stranu i stavio ruke na Mercedesu. Kada je vidio da su njih dvojica u redu, otrčao je dole i onda vidio Audijsa na ogradi, mobitelom je osvijetlio da vidi vozača da nije slučajno u autu, vidio je da nema nikog a onda je sišao ispod bankine, malo je brdovito i onda nakon desetak metara našao je mladića koji je ležao, bio je u šorcima, majici, bez obuće. Tad je došao još jedan čovjek stariji, donio je vode, polili su ga po licu, disao je, oči nisu bile otvorene. Došla je hitna i policija i nakon par minuta jedan policajac je rekao da je momak preminuo, valjda nije stigao do bolnice. Na pitanje tužilaštva u daljem iskazu je pojasnio da je vidio da neko izlazi iz tunela autom a ljudi iza njega nisu mogli da vide da neko dolazi iz tunela pošto je on bio prvi u koloni, pred tunelom ima zaštitna ograda desno, bankina ima i lijevo s desne strane, s lijeve strane u pravcu Doboja je viša bankina s lijeve strane niža, poslije bankine ima jedan prolaz gdje je taj Mercedes udario. Istakao je da je bila kolona vozila a iza njega je bilo više od dva do tri vozila, a on je vozilo Mercedes vidio samo jednom kada je obilazio i kada je htio da obiđe njega svjedok je izbacio lijevi žmigavac da ne obilazi jer je vidio da dolazi auto iz tunela i kada je vidio da vozač Mercedesa pokušava da prođe on je bježao desno da da mogućnost i jednom i drugom vozaču da se mimoidu znajući da će doći do nesreće, ali da bude manja, te je kombijem udario u bankinu i oštetio prikolicu, blicao je vozač vozila koji je dolazio iz tunela tj. vozač Audijsa. Vozač Mercedesa je brzo prošao pokraj njega i misli da čak nije ni vidio kad je on uključio lijevi žmigavac da bi ga upozorio na vozilo koje je dolazilo iz tunela. Međutim, kada je Mercedes otprilike pokušao da uđe ispred njega, tad je već udario u Audijsa nakon čega je Mercedes udario u desnu stranu u bankinu, onda se okretao nakon što mu je pukla felga i točak se odvalio pri sudaru i Mercedes ostao bez prednjeg točka i otišao je tamo u lijevu stranu i udario u brdo, brdo ga zaustavilo na proširenju sa lijeve strane ceste. Vozač vozila Audi nije išao ni lijevo ni desno pri izlasku iz tunela, išao je sredinom puta taj auto. Sredinom svoje trake, trakom kojom on vozi, nije bio ni lijevo ni desno, kada je izašao iz tunela onda je bježao lijevo. Put je na mjestu događaja u blagoj uzbrdici podijeljen punom linijom a duplom punom linijom na mjestu same nezgode. Svjedok je siguran da je Mercedes udario prednjom lijevom stranom u Audijsa negdje možda otprilike ispred vrata i od siline udarca taj Audi je došao na ogradu, prepolovio se, od tog Audijsa nije bilo ništa te svjedok kaže da je sve to vidio i da je to trauma. Na upit optuženog je izričito svjedok tvrdio da Audi prije sudara sa Mercedesom nije udario u desnu zaštitnu ogradu kad se gleda iz pravca Doboja po izlasku iz tunela niti te ograde ima odmah po izlasku iz tunela nego je ona iza. Dodao je i to da je Mercedes kada je udario u Audijsa i onda je udario u zaštitnu ogradu s desne strane i onda se okretao ispred i zaustavio se prije ulaza u tunel ima lijevo brdo i tu je Mercedes uradio u brdo i ono ga je zaustavilo te da je optuženi pri preticanju pokušavao da uđe ispred njegovog kombija i tada je udario u Audijsa i to prednjom svojom lijevom stranom u dio ispred vrata Audijsa.

Iskaz svjedoka T. E. je pored odlučnih činjenica jasan, određen i uvjerljiv. Svjedok je potvrdio da je kritične prilike optuženi vršio preticanje kolone vozila na mjestu gdje je to izričito zabranjeno jer je kolovoz bio podijeljen duplom punom dužnom linijom. Put je u usponu u blagoj desnoj krivini i prema tunelu. Svjedok je na ovaj način potvrdio ove odlučne činjenice koje proizilaze i iz iskaza ranijih imenovanih svjedoka M. E., Ž. E. i A.J.2 čiji iskazi nisu dovedeni u sumnju pitanjima ili prigovorima optuženog koji je tvrdio da je do saobraćajne nezgode došlo tako što je vozilo oštećenog Audi prešlo sa svoje kolovozne trake na kolovoznu traku optuženog i da je na toj

kolovoznoj traci došlo do sudara te odbacivanje vozila Mercedes na zaštitnu ogradu sa desne strane puta što ne odgovara uvjerljivim i za ovaj sud prihvatljivim jasnim navodima svjedoka koji su se, suprotno navodima optuženog izjašnjavali o načinu nastanka saobraćajne nezgode i mjestu sudara.

Svjedok M. E. je bio izričit u svojoj tvrdnji da je do nezgode došlo na lijevoj kolovoznoj traci gledajući u smjeru Doboja i da je na toj kolovoznoj traci vozač Mercedes optužen svojim vozilom udario u prednji lijevi dio vozila Audi koje se kretalo iz pravca Doboja prema Zenici svojom kolovoznom trakom a prethodno izašlo iz tunela.

Svjedok M. E. je u toku postupka na prihvaćeni prijedlog odbrane saslušan i kao svjedok odbrane i u tom svjedočenju na glavnom pretresu 09.10.2024. godine je ustrajno i na pitanja odbrane ostao pri tvrdnji da je do sudara došlo na lijevoj kolovoznoj traci i to direktno prednjim lijevim stranama vozila. Sudar je bio u lijevoj strani, svjedok je ustvrdio i na dalja pitanja da je do sudara došlo u lijevoj strani kolovoza a da sudar nije bio na desnoj strani.

Da su iskazi svjedoka optužbe M. E., Ž.E., A.J.2 i T. E. pouzdani i tačni u pogledu bitnih činjenica i okolnosti događaja kada se radi o mjestu sudara vozila, da se događaj desio na mjestu gdje je kolovoz podijeljen duplom uzdužnom punom linijom, da je put u tom dijelu u uzbrdici te da se u blizini mjesta nalazi i tunel, ovaj sud je utvrdio i iz nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Ezgeta dr. Drage. Vještak je sačinio pisani nalaz i mišljenje i prezentirao isti na glavnom pretresu u bio ispitan od strane stranaka i branitelja optuženog u vezi sa dinamikom nastanka ove saobraćajne nezgode. U svojim navodima vještak se određeno izjasnio da je dana 27.08.2023. godine oko 01:00 sati na magistralnom putu M-17 Zenica-Doboj na području općine Žepče u mjestu Tatarbudžak došlo do saobraćajne nezgode u kojoj je učestvovalo vozilo Mercedes reg. oznake J45-K-779 kojim je upravljao H. A. i kretao se magistralnom cestom M-17 iz smjera Zenice u smjeru Doboja te dolaskom u mjesto Tatarbudžuk, općina Žepče vozač H. A. je otpočeo radnju pretjecanja na mjestu gdje je isprekidana uzdužna linija i nije dozvoljeno preticanje kada tu radnju nije mogao izvršiti na siguran način, te je tom prilikom prešao na prometnu traku za kretanje vozila iz suprotnog smjera, znači iz smjera Doboja u smjeru Zenica, kojom se tom prilikom kretalo pmv Audi reg. oznaka ... svojom desnom prometnom trakom iz smjera Doboja u smjeru Zenice kojim je upravljao G. D.. Tom prilikom je došlo do kontakta prednje lijeve strane vozila Mercedes i prednje lijeve strane vozila Audi. Kontakt vozila je ostvaren na lijevoj prometnoj traci magistralne ceste M-17 promatrano iz smjera Zenice u smjeru Doboja na mjestu koji je kao trag 18 označen na skici lica mjesta a na fotografijama prikazano na fotografiji broj 41., 42., 43., 44. i 45. Nakon ostvarenog kontakta vozilo Mercedes reg oznaka ... je nastavilo kretanje u smjeru Doboja te se na putu smirivanja zaustavilo u zaustavnom položaju koji je označen kao trag broj 26 na skici lica mjesta, a na fotodokumentaciji je to vidljivo na fotografijama 53., 54., 55. i 60. sa oštećenjima koja su prikazana na fotografiji 56. do 59. Nakon ostvarenog kontakta vozilo Audi se destabiliziralo, zarotiralo u smjeru suprotnom kazaljke na satu, ostvarivši kontakt sa metalnom zaštitnom ogradom u blizini traga broj 13. na skici te se destabilizirano nastavilo kretati u smjeru Zenica pri čemu je došlo do prevrtanja vozila na krov i zaustavljanja u zaustavnom položaju koji je označen kao trag broj 2. na skici lica mjesta. Vještak je potom istakao da je prilikom izrade nalaza i mišljenja koristio zapisnik o uviđaju, foto dokumentaciju i skicu lica mjesta MUP-a Zenica PS Žepče kao materijalni dokazi. Istakao je da je na licu mjesta na kojem se desila prometna nezgoda širina kolovoza 7,8 metara, gdje su dvije prometne saobraćajne trake razdvojene prije samog mjesta kontakta punom ne isprekidanom linijom a na mjestu samog kontakta je udvojena neisprekidana linija. Mjesto sudara je na skici lica mjesta evidentirano kao trag broj 18. koji je naveden kao trag struganja, trag zemlje rasute plastike što je vidljivo i na foto dokumentaciji gdje je prikazan otpali disk od prednjeg točka vozila Mercedes felga što je označeno kao trag broj 19. a jasno vidljivo na fotografijama 73., 74. i 75. Svi ovi tragovi nalaze se na lijevoj kolovoznoj traci

gledajući iz pravca Zenice prema Doboju, dakle, na kolovoznoj traci kojom se do momenta nezgode svojom kolovoznom trakom kretalo vozilo Audi kojim je upravljao oštećeni G. D. Navedene činjenice koje se odnose na mjesto sudara su, dakle, jasno i određeno utvrđene iz nalaza i mišljenja vještaka Ezgeta dr Drage a taj nalaz je ovaj sud prihvatio uvjerljivim i tačnim jer je dat na osnovu pravila, struke i vještine te iznesen na potpuno jasan i objektivan način od strane vještaka i na glavnom pretresu. Vještak je posebno istakao i naveo dinamiku kretanja vozila koja su učestvovala u saobraćajnoj nezgodi, nakon što je ostvaren kontakt prednjim lijevim dijelovima vozila. Vozilo Mercedes nije cijelom širinom bilo prešlo na lijevu traku jer su njegovi desni kotači ostavili trag od 15 do 17 označen na skici i isti su bili dijelom na desnoj prometnoj traci a zašto je vozilo Mercedes vršilo tako radnju preticanja vještaku nije poznato. Iz raspoložive dokumentacije proizilazi da je na mjestu nezgode ograničenje brzine kretanja na 70 km/h i da je posmatrano iz pravca Zenice u pravcu Doboja put u blagoj desnoj krivini ali da je vidljivost dobra i vozila su se mogla vidjeti dolaskom iz suprotnog pravca, obzirom da je bila noć farovi su se mogli vidjeti. Vještak je istakao da se vozilo Audi kretalo svojom desnom prometnom trakom i da je nakon kontakta sa vozilom Mercedes došlo do njegove rotacije, znači došlo je do preklapanja njegove lijeve strane obzirom da djeluje sila momenta, i kako sila udara nije djelovala kroz težište nego ga je pomjerila došlo je do rotacije i vozilo Audi se zarotiralo, došlo je do njegovog prevrtanja na krov, klizanja po zaštitnoj ogradi te se zaustavilo prevrnuo na krov klizeći što je vidljivo sa fotografija 16., 17. i 18. dok je Mercedes nastavio kretanje ostavivši tragove struganja po desnoj kolovoznoj traci označene brojem 20. do 21. te oznakama tragova 22. 23. i 24. je obilježen trag strugotina a oznakom broj 25. na fotografiji od 52. do 54. vidljivo je mjesto zaustavljanja vozila a to je na udaljenosti negdje od 50 do 70 metara od tunela. Sa fotografija 76. i 77. vidljiva su oštećenja prednjeg kraja vozila Mercedes gdje se tačno vidi da je vozilo Mercedes prednjim lijevim krajem ostvarilo kontakt sa vozilom Audi. Vještak je na prigovor odbrane da u skici lica mjesta nisu ucrtana vozila kao sudionici prometne nezgode vještak je odgovorio da to nije bilo neophodno i da ta okolnost ne utiče na objektivnost podataka koji proizilaze iz skice lica mjesta a što je i stav ovoga suda. Skica lica mjesta, fotodokumentacija kao i zapisnik o uviđaju su objektivni materijalni dokazi koji su sačinjeni od strane ovlaštenih službenih lica. Uviđaj je izvršen u prisustvu kantonalne tužiteljice. U zapisniku o uviđaju, objektivno i apsolutno nepristrasno su evidentirani svi pronađeni tragovi koji su navedeni u zapisniku o uviđaju, zatim foto dokumentovani i označeni na skici lica mjesta, koja, kao i foto dokumentacija predstavljaju sastavni dio zapisnika o uviđaju. Također, prigovor odbrane da vještak nije izlazio na lice mjesta i da se zbog toga njegov nalaz i mišljenje ne može prihvatiti kao objektivan, ocjenjuje se od strane ovog suda neosnovanim obzirom da je vještak svoja utvrđenja i samo mišljenje o uzrocima saobraćajne nezgode zasnovao na zakonito pribavljenim i sačinjenim materijalnim dokazima (zapisnik o uviđaju, foto dokumentacija i crtež lica mjesta). Stoga je neprihvatljiv prigovor odbrane da su zapisnik o uviđaju, foto dokumentacija i skica lica mjesta nezakonit dokaz i da navodno kao takvi prouzrokuju i posljedicu da je i nalaz i mišljenje vještaka optužbe nezakonit koja tvrdnja odbrane nije prihvatljiva. Saobraćajno tehničko vještačenje je vještak optužbe Ezgeta Drago sačinio na osnovu naredbe za vještačenje koju je dobio od tužilaštva i u koju je ovaj sud izvršio uvid. Za ovaj sud nije bilo dileme u stručnost i kvalitet nalaza vještaka Ezgeta Drage obzirom na materijalne dokaze na osnovu kojih je sačinjen a imajući pri tome u vidu stručnost i objektivnost vještaka koji ima dugogodišnje iskustvo kada se radi o vještačenjima saobraćajne nezgode.

Osim toga, sud nalazi da se iz materijalnih dokaza jasno vidi da svi tragovi i otpali dijelovi od vozila se nalaze uglavnom rasprostranjeni na lijevoj kolovoznoj traci kojom se u momentu sudara kretalo vozilo Audi kojim je upravljao oštećeni G. D. (f 26,27, 29-35). Na desnoj kolovoznoj traci gledano iz pravca Zenice u smjeru Doboja, kojom se vozilom kretao optuženi, vidljivi su tragovi struganja po desnoj kolovoznoj traci označeni i prikazani na fotografijama 67,68,70, 71 i 72, a mjesto zaustavljanja vozila Mercedes je je vidljivo na fotografijama od 52 -54 fotodokumentacije

saobraćajne nezgode (F-i svi ovi tragovi su nastali nakon što je vozilo Mercedes nakon sudara sa vozilom Audi strugnulo dio zaštitne ograde sa desne strane kolovoza (F 65 i 66), pri čemu je sa vozila Mercedes otpao dio plastike, označen brojem 32. Ove okolnosti upućuju na logičan zaključak da je do sudara vozila došlo na lijevoj kolovoznoj traci, kojom se u trenutku nezgode svojim vozilom kretao oštećeni, te da su nalaz i mišljenje vještaka i iskazi saslušanih svjedoka optužbe, pouzdani i vjerodostojni dokazi koji nedvojbeno upućuju na optuženog kao počinioca predmetnog djela.

Odbrana je osporavala saobraćajno tehničko vještačenje koje je urađeno po naredbi tužilaštva, zbog čega je po prijedlogu odbrane a naredbom suda obavljeno saobraćajno tehničko vještačenje po timu vještaka, saobraćajne struke Mihaljčić Bojanu i mašinske struke Dujaković Dragi iz Banja Luke. Navedenim vještacima je proslijeđen cjelokupan spis predmeta uz naredbu suda za vještačenje a u skladu sa zadacima i obimom istih kako ih je odredio pri davanju prijedloga za vještačenje branitelj optuženog Žilić Ahmed. Vještaci odbrane su se u svom nalazu i mišljenju bavili saobraćajnom nezgodom te su našli na strani optuženog propust da je vozio nedozvoljenom brzinom ali da je osnovni uzrok saobraćajne nezgode prelazak vozila oštećenog na suprotnu kolovoznu traku tj. traku kojom se kretao optuženi iz pravca Zenice prema Doboju i da je oštećeni prouzrokovao saobraćajnu nezgodu sa navedenim posljedicama. U svom nalazu i mišljenju vještaci su obrazlažući dinamiku nastanka saobraćajne nezgode istakli da je vozilo Audi kojim je upravljao oštećeni, krećući se iz pravca Doboja prema Zenici, nakon izlaska iz tunela udarilo u početak zaštitne ograde koja se nalazi sa desne strane kolovoza a nakon što je prošlo pored proširenja sa desne strane puta te da je došlo do nabacivanja vozila oštećenog na tu zaštitnu ogradu kretanja po istoj a potom da je vozilo oštećenog sišlo sa zaštitne ograde pao na točkove na desnoj kolovoznoj traci a potom nastavilo kretanje desnom kolovoznom trakom potom prešlo na lijevu kolovoznu traku kojom se u tom momentu kako ističu vještaci odbrane, kretalo pmv. Mercedes kojim je upravljao optuženi i da je došlo do sudara na kolovoznoj traci optuženog. Dakle, vještaci postavljaju potpuno suprotnu tezu o nastanku nezgode, onoj koju je postavilo tužilaštvo, nastojeći odgovornost za nastanak nezgode prebaciti potpuno na oštećenog i njegov način upravljanja vozilom Audi.

Navedena teza odbrane nije prihvatljiva iz slijedećih razloga. Naime, vještaci su u nalazu i mišljenju istakli da je vozilo Audi udarilo u početak zaštitne ograde ali ova tvrdnja je po nalaženju suda proizvoljna i paušalna obzirom da u tom dijelu navodnog kontakta Audijsa sa početkom zaštitne ograde s desne strane puta nisu pronađeni ni od strane vještaka odbrane koji su izlazili na lice mjesta četiri dana nakon događaja, bilo kakvi tragovi koji bi nastali od tog udara vozila Audi u zaštitnu ogradu. Nije pronađeno niti ostataka od farbe, plastike, eventualno drugih dijelova ovog vozila koji bi morali ostati da je došlo udara ili klizanja nabacivanja ovog vozila na ogradu. Na fotografiju koju su priložili vještaci kada se radi o ovom detalju i tvrdnji, vidljivo je da je ostao neoštećen stubić koji se nalazi na samom početku zaštitne ograde (prikazan na slici 17. nalaza, strana 13). Vještaci su u nalazu samo istakli konstataciju i dali mogućnost da su tragovi koji su ostali od vozila Audi u međuvremenu uklonjeni sa lica mjesta odnosno da je došlo do pomjeranja ovih tragova polomljenih dijelova sa vozila, ali ne daju obrazloženje od koga, kada i zbog čega bi mogli biti uklonjeni. Neprihvatljiva je tvrdnja također iznesena na strani 15. nalaza da su navodno od vozila Audi na metalnoj zaštitnoj ogradi ostala oštećenja u vidu crnih tragova struganja i da se to nije moglo izmijeniti. Ne može se prihvatiti objektivnim ova konstatacija i tvrdnja vještaka kao ni tvrdnja da je vozilo Audi udarilo u prvi noseći stub metalne zaštitne ograde posmatrano prema Zenici slike 19. i 20. na strani 14. nalaza navedenih vještaka obzirom da na slici 19. su oštećenja savijenog metala usmjerena prema Doboju a ne prema Zenici a nevide se bilo kakva oštećenja na samoj ogradi a niti se oštećenje koje se vidi na slici broj 20. može pripisati da je nastalo od strane vozila Audi, jer u tom dijelu nisu pronađeni niti evidentirani ni u zapisniku o uviđaju i ostaloj

materijalnoj dokumentaciji a niti u nalazu i mišljenju vještaka odbrane bilo kakvi tragovi koji bi poticali od vozila Audi koje je kako to hipotetički iznose vještaci odbrane udarilo u početak te zaštitne ograde. Ni sam optuženi H. A. kao svjedok u svom iskazu je naveo da je navodno vozilo Audi udarilo u njegovo vozilo kada se on nalazio na svojoj desnoj kolovoznoj traci što nije prihvatljiva tvrdnja obzirom da nema uporište u izvedenim dokazima optužbe niti u onim subjektivne a niti u dokazima materijalne prirode. Već je istaknuto naprijed da je do sudara došlo na lijevoj kolovoznoj traci gledanu u smjeru Doboja tj. na kolovoznoj traci kojom se iz suprotnog pravca svojim vozilom kretao oštećeni G. D. Optuženi nije u svom iskazu apsolutno ni pomenuo da je eventualno vidio da je vozilo Audi nakon što je izašlo iz tunela udarilo u zaštitnu ogradu nego je istakao da se ono jednostavno pojavilo i udarilo u njegovo vozilo na desnoj kolovoznoj traci koja odbrane je neuvjerljiva i neprihvatljiva za ovaj sud jer je suprotna svim materijalnim dokazima kao što su zapisnik o uviđaju, foto dokumentacija i skica lica mjesta nezgode koji dokumenti su sačinjeni od strane ovlaštenih službenih lica MUP ZDK PS Žepče. Također ni svjedok Jahić Almir koji se nalazio u vozilu kojim je upravljao kritične prilike optuženi nije primijetio da je vozilo Audi uopšte u bilo kom momentu udarilo u zaštitnu ogradu a svjedok je također samo potvrdio da je došlo do sudara i udara vozila Audi u njihovo vozilo dok su bili na svojoj strani i da je vidio samo dvije pune linije sa svoje lijeve strane. Iskaz svjedoka A.J.1 također nije prihvatljiv u dijelu kada tvrdi da je oštećeni svojim vozilom prešao na njihovu stranu i da je na njihovoj strani došlo do sudara a prihvatljiva je samo tvrdnja da se nezgoda desila na dijelu magistralnog puta koji je na mjestu nezgode podijeljen sa dvije pune uzdužne linije, da je put u blagom usponu i da se u daljem smjeru puta naprijed nalazi tunel Karaula.

Vještak odbrane je u svom nalazu potvrdio da je druga grupa nastalih oštećenja uočena u zoni prednjeg desnog vozila Mercedes, u predjelu desnog blatobrana i da su ta oštećenja specifična po tome što su nastala struganjem od asfalt - kolovoz a što je inače vidljivo i na foto dokumentaciji. Također je i ovaj vještak potvrdio da komparacijom navedenog oštećenja sa tragovima zatečenim na licu mjesta nalazi korelaciju između navedenog oštećenja sa tragovima fiksiranim u uviđajnoj dokumentaciji brojevima 18., 12. i 11. što je saglasno konstatacijama u zapisniku o uviđaju kao i foto dokumentaciji i skici lica mjesta koju je sačinio PS Žepče. Kada se radi o oštećenjima na pmv Audi A4 to su oštećenja nastala na prednjem lijevom i bočnom dijelu te oštećenja koja su nastala na automobilu Mercedes mišljenja su da je ovo oštećenje nastalo u primarnom kontaktu sa vozilom Mercedes što je također prihvatljivo i za ovo vijeće jer je u tom pravcu istovjetno mišljenje kada se radi o navedenim oštećenjima na vozilima našao i sudu predočio u svom usmenom izlaganju i vještak optužbe Ezgeta dr Drago. Na fotografiji broj 41 do 45. foto dokumentacije PS Žepče vidljivi su ostaci od vozila Mercedes označeni tragovima 18. i 19. disk, ostaci plastike prednjeg lijevog točka te i isti tragovi su svi koncentrisani na lijevoj kolovoznoj traci gledajući u pravcu Doboja. Ni jedan od tih tragova nije koncentrisan na desnoj kolovoznoj traci nego na kolovoznoj traci na kojoj je upravo i došlo do sudara između vozila Mercedes i vozila kojim je upravljao oštećeni. Ove nedvojbeno utvrđene činjenice sasvim jasno ukazuju da je u potpunosti neosnovana teza odbrane da je do saobraćajne nezgode došlo na desnoj kolovoznoj traci tj. onoj kojom se do nezgode kretao optuženi vozilom Mercedes. Navedeni tragovi i mjesto sudara također su bez ikakve sumnje prikazani i na fotografijama broj 73., 74. i 75. samo posmatrano iz pravca Doboja i oni jasno ukazuju da je mjesto sudara bilo na kolovoznoj traci kojom se u momentu nezgode pravilno kretao vozač G. D. upravljajući pmv Audi.

Sa navedenih razloga je neprihvatljivo mišljenje vještaka odbrane da je putnički automobil Audi A4 prije primarnog kontakta sa pmv Mercedes-Benz izgubio kontrolu nad upravljanjem te desnom bočnom stranom naletio na kosnik metalne zaštitne ograde pored desne strane kolovoza te da se nakon toga penje na ogradu i kreće po njoj desnim bočnim dijelom vozila a zatim zbog sile trenja da se vozilo rotira (prevrće) na desnu bočnu stranu, na kojoj se kreće do pada prednjeg desnog

bočnog dijela, u predjelu prednjeg desnog blatobrana, na desnu saobraćajnu traku magistralnog puta gdje na kolovozu ostavlja trag struganja iz razloga što metalna zaštitna ograda nije prolazila kroz težište putničkog automobila nego iza a zatim da vozilo silazi sa metalne ograde na desnu kolovoznu traku te da se tu prekida trag struganja na ogradi te su vještaci mišljenja da je u ovom trenutku vozilo Audi dalje nastavilo destabilizovano kretanje na točkovima do sudara sa putničkim automobilom Mercedes Benz. Navedeno mišljenje vještaka nije prihvatljivo obzirom da je u suprotnosti sa izvedenim dokazima materijalne ali i subjektivne prirode koje je izvelo tužilaštvo obzirom da niko od svjedoka nije potvrdio bilo kakav kontakt vozila Audi sa metalnom zaštitnom ogradom, niko nije čuo bilo kakav udar prije nego što je došlo do sudara vozila Mercedes i Audi na lijevoj kolovoznoj traci. Nadalje vještaci odbrane su istakli da se sve ovo dešavalo kada je u pitanju vozilo Audi u zaštitnu ogradu zatim struganje vozila Audi po zaštitnoj ogradi po kojoj je klizao, zatim silazak sa zaštitne ograde na desnu kolovoznu traku kojom se do tada Audi kretao te potom prelazak na suprotnu kolovoznu traku i udara u vozilo Mercedes koje se nalazilo na svojoj kolovoznoj traci, i da se ovo sve dešavalo u roku od 0,5 sec po nalaženju ovog vijeća je neuvjerljivo i neprihvatljivo zbog toga što se radi o mišljenju vještaka da se praktično ovo kako su hipotezu postavili desilo praktično u treptaju oka. Ovo posebno kada se ima u vidu dinamika kretanja vozila Audi od navodnog udara u zaštitnu ogradu pa do udara u vozilo Mercedes. Stoga je neprihvatljiva i tvrdnja vještaka (strana 21. nalaza i mišljenja) da je u času sudara pmv Mercedes se svim svojim gabaritima nalazio na svojoj desnoj kolovoznoj traci, uzdužnom osom približno paralelno sa uzdužnom osom kolovoza magistralnog puta, bliže razbjelnoj liniji, koji način kretanja je (bliže razbjelnoj liniji umjesto što bliže desnoj ivici kolovoza), po mišljenju vještaka odbrane Mihaljčića za vozača Mercedes a bio uslovljen zbog stanja kolovoza odnosno vještak je mišljenja da je isti vršio obilaženje oštećenja na kolovozu u vidu kolotruga, koje se nalazilo uz desnu ivicu kolovoza a zauzimalo 1,00 metar njegove desne kolovozne trake, prikazano na slici 33. nalaza vještaka na strani 21. koja slika po mišljenju vještaka pokazuje i mjesto sudara i sudarni položaj vozila. Ni ovo mišljenje nije prihvatljivo sa aspekta uvjerljivosti i vjerodostojnosti nego po ocjeni suda predstavlja netačne konstatacije obzirom da objektivna materijalna dokumentacija sa uviđaja, zapisnik o uviđaju, foto dokumentacija i crtež lica mjesta ukazuju na potpuno suprotne činjenice i okolnosti obzirom da, kako je već naprijed istaknuto foto dokumentacija fotografije 73., 74. i 75. upravo ukazuju da je do saobraćajne nezgode i došlo na kolovoznoj traci kojom se iz pravca Doboja po izlasku iz tunela Karaula svojim vozilom kretao oštećeni G. D. a ne na desnoj kolovoznoj traci kojom se kretao optuženi, kako to neuvjerljivo i u cilju olakšavanja procesnog položaja optuženog u ovoj krivičnoj stvari iznose vještaci odbrane. Oštećene na putu koje je prikazano na slici 33. vještaka odbrane nije bilo ni od kakvog utjecaja na nastanak predmetne saobraćajne nezgode koju je kako to proizilazi iz dokaza optužbe svojom nepropisnom vožnjom i kršenjem saobraćajnih propisa navedenih u činjeničnom dijelu izreke presude uzrokovao optuženi a ne oštećeni G. D. Niko od saslušanih svjedoka optužbe nije potvrdio niti na to ukazuju evidentirani tragovi sa mjesta nezgode da je oštećeni gubio kontrolu nad upravljanjem vozila. Tačno je da je oštećeni vozač vozila Audi G. D. bio u alkoholisanom stanju ali ta okolnost nije u bilo kakvoj uzročnoj vezi sa predmetnom nezgodom obzirom da se oštećeni kritične prilike svojim vozilom pravilno kretao svojom desnom kolovoznom trakom vozeći iz pravca Doboja prema Zenici a optuženi je neposredno prije nezgode vršio nepropisno preticanje kolone vozila kako je utvrđeno iz iskaza ranije navedenih svjedoka i to je vršio na mjestu gdje je to izričito zabranjeno, gdje je kolovoz podijeljen punom i potom duplom punom linijom u kojoj zoni je i došlo do saobraćajne nezgode na lijevoj kolovoznoj traci gledajući iz pravca Doboja a iz smjera kretanja optuženog.

Kada se radi o brzini kretanja vozila Mercedes utvrđeno je po vještaku optužbe Ezgeta dr Dragi da se vozilo Mercedes neposredno prije sudara kretalo brzinom od 87 km/h, a vještaci odbrane da je ta brzina bila neposredno prije sudara 100 km/h. Za vozilo Audi vještak Ezgeta Drago je utvrdio

da se vozilo Audi neposredno prije sudara kretalo brzinom 86 km/h, dakle, sa 16 km/h više nego što je to dozvoljeno na konkretnoj dionici puta (ograničenje brzine na 70 km/h), dok su vještaci odbrane utvrdili da je brzina vozila Audi A 4 u času sudara iznosila 97,2 km/h. Dakle, nesporno je da su se neposredno pred nastanak saobraćajne nezgode oba vozila kretala nedozvoljenom brzinom, međutim, sama brzina kretanja u konkretnom slučaju vozila nije u uzročnoj vezi sa nastankom predmetne saobraćajne nezgode što su potvrdili vještaci. Međutim, ovaj sud je prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje optužbe Ezgeta Drage koji je u svom nalazu i mišljenu uvjerljivo i vjerodostojno iznio i za ovaj sud prihvatljivo mišljenje i zaključak da je uzrok saobraćajne nezgode to što je optuženi započeo radnju preticanja na dijelu kolovoza gdje su saobraćajne trake bile razdvojene duplom punom linijom i gdje je preticanje bilo izričito zabranjeno, kada radnju preticanja nije mogao izvesti na siguran način, u trenutku kada se ispred njega kretala kolona vozila uz blagi uspon prema desnoj krivini koja se proteže prema tunelu Karaula te je toj prilikom prešao na traku namijenjenu za vozila iz suprotnog smjera tj. iz smjera Doboja u smjeru Zenice, kojom trakom se tom prilikom kretalo vozilo Audi kojim je upravljao oštećeni G. D. Tada je došlo do kontakta prednje lijeve strane vozila Mercedes i prednje lijeve strane vozila Audi. Kontakt vozila je ostvaren na lijevoj saobraćajnoj traci puta M-17 gledano iz smjera Zenice u smjeru Doboja, na mjestu koje je označen kao trag 18. na skici lica mjesta. Vještak saobraćajne struke Ezgeta dr Drago je svoj nalaz i mišljenje iznio na jasan i uvjerljiv način a isti je sačinjen na osnovu objektivne dokumentacije sačinjene prilikom uviđaja te se njegov nalaz i mišljenje u potpunosti prihvata kao vjerodostojan i kao pouzdana osnova za izvođenje zaključaka ovog suda koje se odnose na uzrok nastanka ove saobraćajne nezgode pri čemu je ovaj sud imao u vidu i iskaze svjedoka optužbe koji su već prethodno u ovoj presudi prezentirani i date ocjene istih pojedinačno i u međusobnoj vezi sa suštinskim dijelom iskaza optuženog kao svjedoka i u vezi sa nalazom i mišljenjem vještaka odbrane.

Obzirom na naprijed istaknuto ovaj sud nalazi da optuženi i njegov branitelj svojim argumentima a ni dokazom odbrane provedenim po vještacima saobraćajne odnosno mašinske struke Mihaljčić Bojanu i Dujaković Dragi nisu uspješno doveli u pitanje tačnost navoda vještaka saobraćajne struke Ezgeta dr. Drage, a time ni sva ona odlučna utvrđenja na kojima je ovaj sud zasnovao svoje činjenične i pravne zaključke. Vještaci odbrane su se u analizi ove saobraćajne nezgode više bavili propustima oštećenog kao vozača postavljajući po ocjeni ovog suda svoju hipotetičku pretpostavljenu situaciju u kojoj oštećenog vozača vozila Audi G. D. stavljaju u situaciju da je on taj koji je prouzrokovao predmetnu saobraćajnu nezgodu što je već prethodno ocijenjeno kao neosnovana teza odbrane.

Optuženi sam u svom iskazu nije sporio da je kritične prilike vozeći iz Zenice prema Doboju, neposredno pred nastanak kritičnog događaja vršio preticanje vozila u koloni te je rekao da je pretekao dva auta u koloni te potom istakao da se ne sjeća koliko je vozila pretekao kritične prilike, a da „imaju svjedoci“, optuženi također nije sporio da je na dijelu puta kojim je vozio u momentu nezgode bila dupla puna linija a što je potvrđeno iskazima svjedoka i objektivnom materijalnom dokumentacijom zapisnikom o uviđaju, foto dokumentacija i skica lica mjesta ali i iskazi svih saslušanih svjedoka na glavnom pretresu.

Iz svih provedenih dokaza optužbe je po nalaženju ovog suda utvrđeno da je optuženi kritične prilike poduzeo radnju preticanja kolone vozila na mjestu gdje je to izričito zabranjeno jer je kolovoz podijeljen neprekidnom uzdužnom linijom, kada tu radnju nije mogao izvršiti na siguran način prešao na traku namijenjenu za vozila iz suprotnog smjera kojom trakom se tom prilikom kretalo vozilo Audi kojim je upravljao G. D.. Tada je došlo do kontakta prednje lijeve strane vozila Mercedes i prednje lijeve strane vozila Audi. Kontakt je ostvaren kako je to već u ovoj presudi nedvojbeno utvrđeno analizom i ocjenom svih izvedenih dokaza, na lijevoj saobraćajnoj traci puta

M-17 gledano iz smjera Zenica u smjeru Doboja kojom prilikom je uslijed zadobivenih povreda vozač vozila Audi G. D. podlegao na licu mjesta.

Posljedica smrti oštećenog je nastupila uslijed brojnih ozljeda tijela oštećenog koje predstavljaju teške tjelesne povrede opasne po život u vidu iskrvarenja u grudnu šupljinu uslijed razdora zida grudne aorte, nagnječenje tkiva oba plućna krila, povrede glave i unutarlobanjskog sadržaja, povrede unutartbušnih organa – razdora lijevog bubrega, razdora slezine i jetre, te izliva krvi u meka tkiva zatrbušja, od kojih povreda je odmah na licu mjesta podlegao. Navedene povrede je utvrdio i konstatovao vještak za sudsku medicinu Tuco dr Vedo koji je izvršio obdukciju smrtnog tijela G. D. i u vezi s tim sačinio pisani nalaz i mišljenje te je isti prezentirao na glavnom pretresu, zaključio je da je nasilna smrt oštećenog u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa povređivanjem oštećenog u ovoj saobraćajnoj nezgodi. Navedeni nalaz i mišljenje je prihvaćen kao uvjerljiv i vjerodostojan obzirom da se radi o vještaku sa dugogodišnjim iskustvom vještačenja iz oblasti sudske medicine a na nalaz i mišljenje vještaka stranke a ni branitelj nisu imali primjedbi.

Imajući u vidu prethodno utvrđene činjenice i okolnosti sud nalazi da je optuženi kritične prilike postupajući suprotno odredbama člana 44. stav 4., člana 57. stav 1. i člana 61. tačka 1. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH, kršeći prije svega odrede člana 57. stav 1. ZOBS-a koji izričito propisuje da preticanje i obilaženje vozač smije vršiti samo ako time ne ometa normalno kretanje vozila koja dolaze iz suprotnog smjera iako na putu ima dovoljno prostora za sigurno izvođenje tih radnji. Optuženi je vršio preticanje kolone vozila u konkretnoj situaciji iako mu je to izričito članom 61. tačka 1. ZOBS-a zabranjeno, preticanje je vršio na mjestu gdje je kolovoz bio podijeljen uzdužnom punom linijom i do sudara sa vozilom iz suprotnog smjera došlo je na lijevoj kolovoznoj traci gledajući u pravcu kretanja optuženog, a ne na desnoj kako je to tvrdio u svom iskazu tokom glavnog pretresa a koja odbrana kao i dokazi odbrane u vidu vještačenja po vještacima saobraćajne odnosno mašinske struke nisu prihvaćeni kao osnovani i uvjerljivi. Mjesto sudara se nalazi upravo u zoni puta gdje je kolovoz podijeljen sa dvije pune uzdužne linije. Kolovoz se nalazi u blagoj desnoj krivini u usponu od 3% a neposredno ispred tunel. Navedene okolnosti su optuženom u cijelosti bile poznate kao i saobraćajni propisi ali je optuženi bez obzira na izričitost zabrane preticanja tu radnju obavljao svjesno kršeći navedene propise i bezobzirnomo i obijesnom vožnjom uz grubo kršenje navedenih saobraćajnih propisa svjestan da može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost život ostalih učesnika u prometu, zbog čega je i došlo do predmetne saobraćajne nezgode u kojoj je oštećeni G. D. zadobio teške tjelesne povrede opasne po život od kojih je i podlegao. Na osnovu svega toga proizilazi, da je optuženi mogao predvidjeti nastupanje zabranjene posljedice iz čega ovaj sud izvodi zaključak da je njegov voljni elemenat bio na liniji pristajanja. Zbog naprijed izloženog, ovaj sud je zaključio, da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem u odnosu na ugrožavanje javnog saobraćaja i nastupanja zabranjene posljedice, kada je kršenjem saobraćajnih propisa navedenih u izreci ove presude uzrokovao posljedicu predmetnog krivičnog djela, dok se teža posljedica (objektivni uslovi inkriminacije), smrt oštećenog G. D. može pripisati njegovom nehatu. Dakle, ovaj sud nalazi da je naprijed izvedenim dokazima nakon njihove analize i ocjene pojedinačno i u međusobnoj vezi nedvojbeno utvrđeno da je optuženi H. A. u vrijeme, na mjestu i na način opisan u činjeničnom dijelu izreke ove presude, učinio krivično djelo teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi člana 332. stav 1. KZ FBiH.

Već prethodno u ovoj presudi je sud dao ocjenu suštinskog dijela iskaza optuženog H. A. danog u svojstvu svjedoka kada je tvrdio da je do nezgode odnosno sudara došlo na njegovoj kolovoznoj traci a nakon što je, kako kaže, izvršio preticanje i vozila Kombi sa prikolicom na kojoj je prevoženo jedno vozilo, i svojom desnom stranom se kretao još 300-400- metara prema tunelu, koji navodi optuženog kao svjedoka su ocijenjeni neuvjerljivim i usmjerenim na izbjegavanje

krivice za počinjeno djelo.. Na toj tezi odbrana je zasnivala cjelokupni koncept prebacujući svu odgovornost i sam uzrok saobraćajne nezgode na oštećenog G. D.. Ovaj sud je takvu odbranu našao neosnovanu i neuvjerljivu te je ista nađena iskonstruisanom a sve u cilju da optuženi izbjegne krivicu i bilo kakvu odgovornost za nastupanje smrti oštećenog G. D. Već je prethodno data i ocjena neosnovanosti nalaza i mišljenja vještaka odbrane u kome su tvrdili da je oštećeni prethodno po izlasku iz tunela Karaula udario u zaštitnu ogradu s desne strane puta a onda da je u roku od 0,5 sec udario u vozilo optuženog, dok se optuženi navodno kretao svojom desnom kolovoznom trakom vozeći iz pravca Zenice prema Doboju. Navedene teze i konstrukcija odbrane ne nalaze uporišta u izvedenim dokazima optužbe (iskazima svjedoka M. E. i T. E.), a u suprotnosti je i sa materijalnim dokazima i nalazom vještaka Ezgeta dr. Drage, i sa ostalim dokazima optužbe, zbog čega se navedena odbrana optuženog u cijelosti nalazi neprihvatljivom kada se radi o uzroku saobraćajne nezgode.

Branitelj optuženog je u toku postupka i u završnoj riječi isticao da optužnica nije mogla biti ni podignuta jer da optuženi nije saslušan na okolnosti krivičnog djela u istrazi.

Navedeni prigovor odbrane je neprihvatljiv obzirom da upravo suprotno proizilazi iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog u PU Gračanica, broj: 08-06/11-1/ 23 od 10.10.2023. godine. Zapisnik je sačinjen u prisustvu advokata Žilić Ahmeda koji je bio prisutan ispitivanju optuženog, tada osumnjičenog H. A. i iz tog zapisnika proizilazi da je osumnjičeni upoznat i poučen sa svim svojim pravima te mu je saopšteno na osnovu člana 92. stav 2. ZKP FBiH da se sumnjiči za krivično djelo teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ BiH učinjenog na štetu G. D. a potom mu saopšteno u čemu se sastoji osnova sumnje i opisan događaj koji se desio 26/27.08.2023. godine te je osumnjičeni izjavio da razumije zašto se sumnjiči i koji osnovi sumnje postoje protiv njega i tu svoju izjavu je potpisao a potpisao je potom sve ostale pouke a navodeći da razumije svoja prava te je dao izjavu na zapisnik u prisustvu branitelja Žilić Ahmeda. Dakle, osumnjičenom je saopšteno zašto se sumnjiči i osnovi sumnje te dat opisa radnji i postupanja osumnjičenog za koje se ispitivao tako da je neprihvatljiv prigovor odbrane da optuženom nije bilo saopšteno zašto se sumnjiči. Te prilike mu je saopšteno da ima pravo da u toku istrage razmatra spise i razgleda pribavljene dokaze-predmete koji mu idu u korist osim onih spisa i dokaza-predmeta čije bi otkrivanje dovelo u opasnost ciljeve istrage. Po nalaženju ovog suda prilikom ispitivanja osumnjičenog nije bilo nužno niti to odredba člana 92. ZKP FBiH propisuje da je ovlašten organ koji vrši ispitivanje dužan osumnjičenom predložiti dokaze koje su do tada prikupljeni kako to pogrešno tvrdi branitelj optuženog.

Nadalje, branitelj je uporno insistirao na prigovoru da se osumnjičeni nije mogao izjasniti o djelu za koje se sumnjiči zbog toga što mu nije bio dostavljen zapisnik o uviđaju te je branitelj u toku postupka ovaj prigovor iznosio u podnescima koje je dostavljao sudu, zatim da se obraćao PU Žepče i Gračanica te Kantonalnom tužilaštvu Zenica tražeći da mu isti dostave zapisnik o uviđaju. O navedenoj korespondenciji i traženju da mu se dostavi zapisnik u uviđaju branilac je predložio niz podnesaka koje je sud prihvatio kao dokaz da se obraćao. Na te dopise odgovorilo mu je PS Gračanica da je zapisnik o uviđaju u PS Žepče a Kantonalno tužilaštvo je također pisano odgovorilo branitelju da isti ima pravo razgledati spise i dokumentaciju u smislu člana 61. stav 1. ZKP FBiH, osim spisa i predmeta čije bi otkrivanje moglo dovesti u opasnost čin istrage. Dakle, branitelj je imao mogućnost da koristi pravo iz člana 61. stav 1. ZKP FBiH tokom istrage a Kantonalno tužilaštvo Zenica nije bilo dužno branitelju dostavljati poštom ni zapisnik o uviđaju a niti eventualno druge dokaze koje bi branitelj tražio da mu se dostave. Mogao je u smislu člana 61. stav 1. ZKP FBiH koristiti svoje pravo da razmatra spise i razgleda pribavljene predmete koje idu u korist osumnjičenom, a zašto to nije činio ovom sudu nije poznato. U vezi zapisnika o uviđaju branitelj je vodio i upravni spor a po osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama, obzirom

da je kako kaže tražio original ili ovjerenu fotokopiju zapisnika o uviđaju od tužilaštva, ali je tužba u upravnom sporu tužitelja H. A. zastupanog po punomoćniku Žilić Ahmedu advokatu iz Sarajeva je presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 U 015268 24 U od 05.07.2024. godine odbijena kao neosnovana i tužitelj-branitelj u tom postupku je upućen na odredbe člana 61. i 241. stav 4. ZKP FBiH te da tužilaštvo nije donošenjem osporenog rješenja povrijedilo zakon niti lični interes tužitelja zasnovan na Zakonu o slobodi pristupa informacijama. Nakon što je podignuta optužnica dana 22.03.2024. godine, dana 01.04.2024. godine je postupajućoj tužiteljici u navedenom predmetu advokatu Žilić Ahmedu na njegov dopis da mu se dostave svi spisi iz navedenog predmeta uputila dopis kojim daje saglasnost odnosno odobrenje i uvid za kopiranje svih akata iz navedenog spisa, koji dopis je podnositelj zahtjeva zaprimio dana 02.04.2024. godine, te je advokat Ahmed Žilić izvršio uvid i kopiranje svih dokaza iz spisa nakon podignute optužnice.

Bez utjecaja na utvrđenje odlučnih činjenica u ovom krivičnom predmetu je i navod branitelja da je Kantonalno tužilaštvo Zenica na traženje advokata Nakić Alena iz Sarajeva istom dostavilo na njegovo traženje i zapisnik o uviđaju obzirom da je advokat Nakić postupao kao punomoćnik Preduzeća Saad-Comer d.o.o. Sarajevo, a zapisnik mu je bio neophodan radi pokretanja postupka pred nadležnim sudom što je vidljivo iz dopisa Nakić Alena Upravi policije PU I Zenica a ne Kantonalnom tužilaštvu Zenica. Bez stvarno pravnog značaja na utvrđene činjenice i okolnosti u krivičnom predmetu se nalaze i obraćanja branitelja PS Žepče te sudu i tužilaštvu da se omogući branitelju da pregleda vozila koja su učestvovala u nezgodi. Naime, u foto dokumentaciji koja je dokazni materijal optužbe a u koju kao i sve druge dokaze nakon podizanja optužnice je imao uvid branitelj proizilazi vidljivo o kakvoj šteti se radi na vozilu ali bez obzira na to ovaj sud je na jedan od dopisa branitelja istog obavijestio da vještaci odbrane mogu po potrebi izvršiti pregled vozila Mercedes koje se nalazi ispred PS Žepče da bi mogli sačiniti nalaz i mišljenje po prijedlogu odbrane. Vještaci odbrane su i sačinili nalaz i mišljenje vezano za uzroke saobraćajne nezgode kako je to naprijed isticano a po naredbi suda nakon prihvaćenog prijedloga odbrane za ovo vještačenje i mogli su da izvrše pregled vozila, međutim, kako proizilazi iz njihovog nalaza i mišljenja oni su se koristili fotografijama koje su prikazane u foto dokumentaciji saobraćajne nezgode koje je sačinila PS Žepče.

Branitelj je u toku postupka isticao i prigovor da je zapisnik o uviđaju nezakonit dokaz jer nije prisustvovala tužiteljica što je neprihvatljiva tvrdnja obzirom da je upravo tužiteljica rukovodila radnjama o uviđaju i bila prisutna kako to proizilazi iz zapisnika o uviđaju od 27.08.2023. godine.

Već prethodno je data ocjena o neprihvatljivosti nalaza i mišljenja vještaka odbrane kao i njihova teza da je saobraćajnu nezgodu prouzrokovao oštećeni a ovdje je neophodno dodati da ovlaštena službena lica koja su vršila uviđaj na licu mjesta nezgode gdje je bila prisutna i postupajuća tužiteljica nisu po nalaženju ovog suda počinili bilo kakve propuste prilikom obavljanja ove službene radnje ni sa formalnog ni sa materijalnog aspekta. Ovo posebno zbog toga što je sud našao neprihvatljivim konstatacije i tvrdnje vještaka a iz razloga prethodno u ovoj presudi navedenih, da je oštećeni G. D. vozilom Audi krećući se iz pravca Doboja nakon prolaska kroz tunel Karaula zahvatio svojim vozilom zaštitnu ogradu sa desne strane kolovoza i da je uslijed toga izgubio kontrolu nad vozilom i prešao na suprotnu kolovoznu traku gdje po neprihvatljivoj tezi odbrane izazvao sudar sa vozilom Mercedes i da je tom prilikom smrtno stradao. Neprihvatljiv je i prigovor odbrane da je alkoholemija oštećenog u uzročnoj vezi sa nastankom saobraćajne nezgode jer su takvu mogućnost isključili prije svega vještak optužbe Ezgeta dr Drago a i sami vještaci odbrane. To što je oštećeni bio u alkoholisanom stanju ne nalazi se u uzročnoj vezi sa nastankom saobraćajne nezgode niti optuženog H. A. ekskulpira krivice (oslobađa krivice) to što nije bio pod uticajem alkohola kritične prilike i što je i sam zadobio više teških tjelesnih povreda kako je vještačenjem utvrdio vještak za sudsku medicinu Tuco dr Vedo obzirom da je ovaj sud

utvrdio da je optuženi taj koji je postupajući suprotno odredbama člana 57. stav 1. i 61. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima, u vrijeme, mjestu i na način kako je to pobliže opisano u izreci ove presude počinio krivično djelo za koje je optužnicom djelomično dopunjenom na glavnom pretresu optužen.

Ostali dokazi koje je odbrana uložila (dopisi branitelja prema PS Žepče, Kantonalnom tužilaštvu Zenica i sudu), predstavljaju samo dokaz o vršenju korespondencije i ne odnose se, niti su od uticaja i stvarno pravnog značaja za utvrđenje relevantnih činjenica, važnih za krivično djelo i krivicu optuženog, te nisu posebno analizirani i cijenjeni u sklopu drugih dokaza, prethodno navedenih u ovoj presudi. Zapisnici sa glavnog pretresa koje je odbrana uložila kao dokaz da su određena lica saslušana na glavnom pretresu su samo dokaz te činjenice i dokaz da su određeni dokazi izvedeni na glavnom pretresu.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom H. A., ovaj sud je imao u vidu sve okolnosti koje u smislu odredbe člana 49. KZ FBiH su od značaja za pravilno odmjeravanje kazne. Ovaj sud je na strani optuženog cijenio kao olakšavajuće okolnosti njegovu raniju neosuđivanost, da je otac jednog djeteta i da je nastojao nakon događaja uspostaviti kontakt sa familijom oštećenog G. D., radi pružanja odgovarajućih vrsta pomoći, dok je od otežavajućih okolnosti cijenjeno da je do sada višestruko kažnjavao zbog prekršaja iz oblasti saobraćaja, te mu izricane i mjere zabrane upravljanja motornim vozilom (osam puta u periodu od 2016 -2021), vidljivo iz ROF- a, što govori o sklonosti u vršenju ove vrste prekršaja. Na osnovu prethodno istaknutih okolnosti, sagledavajući ih u njihovoj ukupnosti, ovaj sud se opredijelio da optuženom, imajući u vidu pri tome težinu počinjenog djela, stepen krivice optuženog i ličnost optuženog kao počiniooca, izrekne kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci, smatrajući da kazna zatvora u navedenom trajanju je odgovarajuća i načinu počinjenja krivičnog djela te da će se navedenom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 42. KZ FBiH, kako u smislu specijalne tako i generalne prevencije.

Na osnovu odredbe člana 77. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, ovaj sud je optuženom izrekao mjeru sigurnosti zabrane upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine računajući od dana pravosnažnosti sudske odluke, s tim što se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere. Navedena mjera izrečena iz razloga što sud smatra da su ispunjeni uvjeti za njeno izricanje obzirom da je učinio krivično djelo kršeći tri saobraćajna propisa od kojih su odredba člana 57. stav 1. i člana 61. tačka 1. ZOBS-a u direktnoj uzročnoj vezi sa nastankom saobraćajne nezgode i smrtnom posljedicom koja je nastupila. Navedene okolnosti, uz činjenicu ranijeg prekršajnog kažnjavanja za prekršaje iz oblasti saobraćaja i izricanje mjera zabrane upravljanja motornim vozilima, ukazuju da postoji opasnost da će upravljaajući sa prevoznim sredstvom optuženi ponovo učiniti krivično djelo. Trajanje ove mjere određeno je na period od jedne godine, koji period ovaj sud cijeni dovoljnim za postizanje svrhe izricanja ove mjere, koja se ogleda u otklanjanju opasnosti od počinjenja navedene vrste krivičnih djela.

Na osnovu odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni G. M. je radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva za naknadu štete upućen na parnični postupak obzirom da podaci krivičnog postupka nisu pružili pouzdan osnov za odlučivanje o visini materijalne odnosno nematerijalne štete u ovom krivičnom postupku.

Kada se radi o troškovima krivičnog postupka o istim je odlučeno temeljem člana 202. stav 1. ZKP FBiH te je sud obavezao optuženog da obzirom na dužinu trajanja, složenost postupka plati sudu na ime paušala iznos od 300,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, dok će ovaj sud posebnim rješenjem u smislu odredbe člana 200. stav 2. istog Zakona odlučiti nakon što ovi

troškovi budu poznati sudu i o istim se pribave potpuni podaci. Optuženi je obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka iz razloga što nalazi da imovinske prilike, okolnost da je optuženi vlasnik firme ... d.o.o., dakle, da je zaposlen i srednjeg imovinskog stanje gdje je u mogućnosti da naknadi troškove krivičnog postupka bez da time bude dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje.

U optužnici a i u završnoj riječi kantonalna tužiteljica je ostala pri prijedlogu da se izrekne mjera oduzimanja pmv „Mercedes“, tip „221“, broja šasije ... , broj motora: ... , godina proizvodnje 2016., registarskih oznaka ... vlasništvo firme Preduzeća „Real-Šped“ d.o.o. sa sjedištem u mjestu Klokotnica bb , Doboj Istok, kao predmet koji je upotrijebljen prilikom učinjenja krivičnog djela, jer isto može po mišljenju tužiteljice biti ponovo upotrijebljeno za učinjenje krivičnog djela, te da je sigurnosna mjera neophodna radi zaštite opće sigurnosti ljudi i imovine.

Sud je odbio navedeni prijedlog obzirom da predmetno vozilo nije vlasništvo optuženog, nisu pruženi podaci od tužilaštva da je eventualno ovim vozilom optuženi ili vlasnik vozila Jahić Almir ranije činio ni predmetnu vrstu krivičnih djela a niti su tim vozilom vršena bilo kakva druga krivična djela da bi se eventualno moglo zaključiti da je neophodno radi zaštite opće sigurnosti ljudi i imovine ovo vozilo oduzeti. Ne radi se o vozilu koje je eventualno prepravljeno u cilju vršenja nedozvoljenih radnji. Osim toga tužilaštvo nije u toku postupka obzirom na činjenicu da vozilo nije vlasništvo optuženog nego svjedoka A.J.1 saslušalo vlasnika vozila na okolnosti upotrebe vozila, a bez čijeg saslušanja bi bilo povrijeđeno pravo vlasnika na zaštitu njegove imovine, kakav stav je izražen u odluci Ustavnog suda BiH broj: AP-1973/14 od 07.03.2017. godine, zbog čega je odlučeno da se prijedlog tužilaštva odbije kao neosnovan.

Zapisničarka

Predsjednik vijeća

Topić Anita

Tešnjak Nermin

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Vrhovnom sudu FBiH u roku od 15 dana od prijema ove presude.
Žalba se podnosi putem ovog suda. Oštećeni može izjaviti žalbu samo zbog
odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.